॥ महाकविसप्तर्षिप्रणीतं ॥

॥ मोहिनीविलासकुरवङ्जिनाट्यनाटकम् ॥

MOHINI VILASA KURAVANCHI

தஞ்சாவூர் மகாராஜா சரபோஜியின்

சரசுவதி மகால் நூலகம்

மற்றும் ஆய்வு மையம்

தஞ்சாவூர்

Thanjavur Sarasvati Mahal Series No. 205

MOHINI VILASA KURAVANCHI

(A DANCE DRAMA)

By

Mahakavi Saptarshi

Edited with Introduction in English and Tamil
By
Sri. N. SRINIVASAN,
Vedata Visharata, Vedanta Siromani& Tamil Vidvan
Sanskrit Pandit (Rtd,,)
Sarasvati Mahal Library, Thanjavur.

THANJAVUR MAHARAJA SERFOJI'S
SARASVATI MAHAL LIBRARY
AND RESEARCH CENTRE
THANJAVUR

2016 Price: Rs.110-00

BIBLIOGRAPHICAL DATA

Title of the Book	: Mohinivilsa Kuravanchi
Edited	: N. Srinivasan
Publisher	: Director, Sarasvati Mahal Library & Research Centre, Thanjavur.
Publication	: 205
Language	: Sanskrit & Tamil
Edition	: Second Edition
Date of Publication	: 2016
Paper used	: T.NP.L. 18.6 kgs.
Size of the Book	: 21 x 14 c.m.
Printing Type used	: 16 & 12 pt.
Number of pages	: 98
No. of copies	: 500
Printer	: Sarasvati Mahal Library Press
Binding	: Cardboard
Subject	: Dance Drama
Price	: Rs. 110-00

வெளியீட்டாளர் முகவுரை

பன்மொழிச் சுவடிகளைத் தன்னகத்தே கொண்டு தனிச் சிறப்புடன் விளங்குவது தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் நூலகம். பன்மொழி வளர்ச்சிக்கும் பதிப்பியல் மேம்பாட்டுக்கும் இந்நிறுவனத்தின் பங்களிப்பு, தனித்துக் குறிப்பிடத்தக்க நிலையில் அமைந்துள்ளது. சுவடிகளின் அடிப்படையில் இந்நூலகத்தால் பதிப்பிக்கப்பெறும் பல்துறை நூல்களும் பயனுறு படைப்புகளாக திகழ்ந்து வருகின்றன. அவ்வரிசையில் **மோகினி விலாஸ குறவஞ்சி** என்னும் இந்நூல் தற்பொழுது இரண்டாம் பதிப்பாக வெளிவருகிறது.

இந்நாட்டிய நாடக நூலானது இரண்டாம் சகஜியைப் (கி.பி.1684-1710) பாட்டுடைத் தலைவனாகக்கொண்டு பாடப்பட்ட நூலாகும். முதலாம் ஏகோஜியன் பட்டத்தரசியான தீபாம்பாள் சிறந்த அறிவாற்றல் பெற்றதாகவும், அரசியல் நிர்வாகியாகவும் திகழ்ந்தவர். இவர்களுக்கு பிறந்தவர்களே இரண்டாம் சகஜி, முதலாம் சரபோஜி, முதலாம் துளஜா ஆகியவர்கள் இம்மூவருமே சிறந்த அறிஞர்கள். இவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் பன்மொழிகளிலும், இலக்கண இலக்கியங்களும், நாடகங்களும், இசை நூல்களும் தோன்றின.

தலைவனைப் பிரிந்து துன்பத்தில் வாடும் தலைவி தலைவனின் வழிபடு கடவுளான தியாகேசனிடம் முறையிடுகிறாள். அப்பொழுது குறத்தி வந்து குறி சொல்வதாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது. இந்நூலில் பல நாடுகள், மலைகள், அணிகலன்கள் பற்றி கூறப்பட்டுள்ளது.

இந்நூலாசிரியர் சப்தரிஷி ஆவார். இவர் இரண்டாம் சகஜியின் அவைக்களப் புலவர். இவர் ஸம்க்ருதம், தமிழ் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் நல்ல புலமைப் பெற்றவர் என்பதை இந்நூலால் அறிய முடிகின்றது.

இந்நூலின் பதிப்புப் பணியைச் சிறப்பாகச் செய்துள்ள தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலக சம்ஸ்க்ருத பண்டிதர் (ஓய்வு) திரு. என். ஸ்ரீநிவாசன் அவர்களுக்கு என் பாராட்டுகள்.

இந்நூல் வெளிவரத் தேவையான நிதியுதவி நல்கிய அரசுக்கு என் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்நூல் நன்கு வெளிவர ஆவன செய்துள்ள சரசுவதி மகால் நூலக நிருவாக அலுவலர் திருமதி அ. பூங்கோதை, M.A., அவர்களுக்கும், நூலகர் முனைவர் எஸ். சுதர்ஷன். M.A.,B.Lit.,M.L.I.S.Ph.D., அவர்களுக்கும் மற்றும் நூலகப் பணியாளர்களுக்கும் எனது பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்நூல் குறவஞ்சி இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கும் ஆய்வாளர்களுக்கும் பெரிதும் பயன் நல்குமென நம்புகிறேன்.

தஞ்சாவூர்
25.02.2016

டாக்டர் என்.சுப்பையன்,இ.ஆ.ப.,
மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் மற்றும் இயக்குநர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம்.

INTRODUCTION

Shahaji II (1684-1710) was a great admirer of Arts and literature. He caused many a poets to creat new types of "Kavyas" and "Dramas". He himself was a good poet. He had also created many creative works. Some of the great poets of his court wrote some works adorning him as the hero of the poem. They are valuable, because they throw lighet on historical facts.

One such work is "Mohini Vilasa Kuravanji". This was written by Saptarishi. a poet in the court of Shahaji II. The remarkable feature of this poem is that this work has been written both in Tamil and Sanskrit. A blend of Sanskrit and Tamil in the same stanza or in the same sentence of a prose is a common feature in the Vaishnavite literature. But separats stanzas for both these languages are devoted in this work. This paper manuscript has been written in Devanagari script. Even the Tamil language is also transliterated and transcribed in Devanagari. By this one can make a study on the phonological system of Tamil language in 18th century.

Further. the most striking point is that the prosody of Tamil language is applied to the Sanskrit language. The poet opted this choice to check up the application of prosody of a languge

to another language and he has also succeeded i this attempt. The Tamil prosody like "Arusci Viruttam", "Enscir Viruttam" "Kattala Kalithurai" "Agavarpa" "Venba" "Matt Viruttam", "Daru" and "padam" are aptl applied to Sanskrit language.

The form of poem 'Kuravanji' in Tamil is popularly known to the Tamil knowing people This type of lyrics can be had only in Tamil. I has been introduced to Sanskrit by the poet Normally it deals with love in separation and the Union of lovers with the intervention of Kurathi "Singi" and Kuravan "Singan" foretelling the heroine and hero respectively regarding this inseparable union in future.

Here the Kurathi is described without a basket in the left hand and the 'Kuravan' is introduced directly as if he were in search of 'Kurathi'. This kind of deviation is not seen in any of the Tamil 'Kuravanji'.

Apart from the literary point of view, it is most important in the historical study. It gives some fragments of History of Shahji. He narrates the incident of seeking help from Shahji by Rajaram, the son of the great Shivaji, to fight with Aurangazeep's army lead by Julfiirkhan Shahji sends his army and wins over the moghal invasion.

This valuable manuscript was donate to the Library in 1927, by Mr. R. Ry. Atmaram Goswami of Thanjavur, in memory of his father which were the collection of his grand father. Mr. R. Ry. Thyagaraja Goswami.

This now published by the Library with Tamil introduction and critical study. My thanks are due to the District collector and Director of this Library Mrs. O P. Sosamma. I. A. S. for having given permission to edit. I am also thankful to the present District Collector and Director Mr. T. R. Ramaswami. I. A. S, for having given a preface to this book. It will not fulfiil my duty if I fail to record my heartful thanks to Thiru A. Panchanathan. M. A., B. Lib. Sc., Administrative Officer i/c, for making all arrangements to bring out this work. I am also indepted to all the members of the Library staff and the press for their co-operation in writing this book and printing it.

Thanjavur,
18–12–84.

N. SRINIVASAN,
Sanskrit Pandit.
Sarasvati Mahal Library.

AN APPEAL

Manuscripts on Palm Leaf or Paper of the ancient works of the wise men of the past, are the great treasures, solely inherited by the Nation, and it is the moral obligation of persons who possess them to preserve them safely for the future generations of mankind.

Probably you have some of these in your possession or you know friends or neighbours who possess them. You can make a great contribution to the cause of the preservation not only of our National Culture but also of the Culture of Humanity as a whole by arranging to present such manuscripts to the famous T. M. S. S. M. Library, Thanjavur.

The manuscripts so presented will be accepted and acknowleged with pleasure and gratitude by the authorities of the Library, preserved with meticulous care and made available to successive generations of readers and scholars for study and research. The hitherto unpublished works found among them, will be printed and published in due course, as facilities occur, with the expression of the Library's gratitude for your gift.

The great Scholar-King of Tanjore, Rajah Serfoji, has attained immortal fame by dedicating enormous time and wealth to the expansion and firm establishment of this world-famous 'Sarasvati Mahal Library'. It is open to you to share the honour of Serfoji, in your own measure, by contributing your manuscripts to the great institution built by him.

This great Honour is beckoning to you to accept it, will you hasten to take it up?. The Library waits for your answer.

Collector & Director,
T.M.S.S.M. Library, Thanjavur.

முன்னுரை

உலகில் மானுடராய்ப் பிறந்து, முற்பிறவியில் செய்த நற் பயனாலும், பிறப்பின் உண்மை நிலை அறிதலாலும், முயற்சி யாலும், ஞான யோக சித்து ஆகியவற்றில் சிறந்திருந்த சான்றோர்கள் பலராவர்.

அவர்களுள், தமிழகத்தில் நிலவிய சித்தர்கள் பலராயினும், பதினெண் சித்தர்களே வழக்கில் கூறப்பெற்றுள்ளனர். இவர் களால் அறியப் பெற்ற விஞ்சைகள் எண்ணிலாதனவாகும். அவற்றுள் மக்கள் நோய் தீர்க்கும் மருத்துவம், பிராணிகட்குப் பிணி தீர்க்கும் வாகடம் முதலானவற்றோடு, காலக்கணிப்பாகும் சோதிடம், மந்திரம் அதற்கமைந்த சக்கரம், வசியத்திற் கமைந்த குளிகை. திலகம், பகைவரை அடக்க கற்பம், கரு, செயலேவு ஆகியவற்றிலும் தேர்ந்து தெளிந்து மக்களிடையே மதிப்புடன் இருந்துள்ளனர்.

சித்தும், சித்தர் வளர்த்த நெறிகளும்

மூச்சு நிலையை உணர்வாலறிந்து அதனைப் பயிற்சி வழி இயக்கும் ஆற்றல் படைத்தவன் யோகி. சிந்தனை வளர்ச்சியால் தன்னையும் சூழலையும். தலைவனையும் அறிவுத் தெளிவினால் உணர்ந்து புலனடக்கமுடனும் வாழ்வில் உயர்நோக்குடனும் செயல்படுபவன் ஞானி பல சித்து வித்தைகளைக் கற்றுத் தேர்ந்து, மக்கள் மகிழவும், மருளவும் செய்துகாட்டித் தனி நிலையில் வாழ்ந்தவன் சித்தன்.

சித்துக்களில் வல்லோர் ஞானமும் யோகமும் அறிந்தவ ராகவும் இருந்துள்ளதனைப் போகர் ஏழாயிரம் என்னும் சாத்திரமும் பதினெண் சித்தர் பாடல்களும் நன்கு உணர்த்து கின்றன.

சித்து வித்தைக்கு, மூலிகைகள், வேர்கள், மலர்கள், நிலத்தில் விளையும் தாதுக்கள். கனிப்பொருள்கள், ஆகிய வற்றுடன் பல்வேறுபட்ட எச்சப்பொருள்களும் மூலப் பொருள் களாகும். அவற்றை முறைப்படி எடுத்துவந்து விதிப்படிச் சேர்த்து, அதனைக் குளிசம், அஞ்சனம், கற்பம், நீறு ஆகிய வைகளாக ஆக்கிக்கொண்டு, அவற்றால் வசியம், கண்கட்டு, அற்புதம், தீங்கு ஆகிய செயல்களை நிகழ்த்துவது சித்தர் நெறிகளுள் ஒரு பகுதியாகும். பதினெண் சித்தருள், போகர், அகஸ்தியர், காக்கைமுனி, புலிப்பாணி, கோரக்கர், கும்பமுனி, தேரையர், கருவூரார், கமலமுனி, ஆகிய சித்தர்கள் குறிப்பிடத் தக்கவராவர். இம்மகான்கள் அருளுள்ளத்தோடு செய்தளித் துள்ள மருத்துவ நூல்கள் பலவாகும். இவர்கள், தமிழகத்தில், தமிழ் மொழியினை நன்கு கற்றுத் தேர்ந்த புலவர்களாகவும் இருந்துள்ளனர். சிலர் வான் நிலைக்காலக்கணியராகவிருந்து பல அரிய சோதிட நூல்களை ஆக்கித் தந்துள்ளனர். சித்து வித்தைகளையும் பிறவாறமைந்த செயற்பாடுகளையும், யாவரும் கண்டு எளிதில் கையாளாவண்ணம், இலை மறைக்காய் போன்று பொருட்கரு பொதிந்த அருஞ்சொற்களாலான பாடல் களாகப் படைத்து வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

சித்தர்களின் நெறிகளை இரண்டு வகையாகக் கொள்ளலாம் ஒன்று அருள்நெறி, மற்றொன்று மருள்நெறி. மாயம் மயக்குடன் பகையை மாய்க்கும் செயல்கள் மருள்நெறியின் பாற்படும். இதனைச் சித்தநெறிச் செயல்வழிப் பயிற்சி எனலாம். அருள் நெறிகளுள் ஒன்றாகிச் சிறந்த மருத்துவக்கலை நெறியுடன் இந் நெறியும் காலவழக்கில் மூலச் சித்தர்களின் மரபுவழியென்ற சிந்தனையுடன் தொடர்ந்து நாடெங்கும் படர்ந்து வந்துள்ளது.

வடலூர் இராமலிங்க சுவாமிகளும், பாடகச்சேரி சுவாமிகள் என்னும் இராமலிங்க அடிகளாரும், சித்த மரபில் திகழ்ந்த சான்றோர்களாக இருந்துள்ளனர்.

இராமலிங்க சுவாமிகள் ஞான நெறியுடன் யோக சாதனையும் கூடிய தத்துவச் சித்தராக விளங்கியுள்ளார். பாடகச்சேரி சுவாமிகள், சித்து நெறியில் தேர்ந்தவராக இருந்தும்

ஓரளவு அறிமுகம் செய்த நிலையில் சித்தி பெற்றுள்ளார். திருநெல்வேலி, பிரும்மஞானி சுந்தர சுவாமிகள் உயிர்ப்பித்தல் போன்ற சித்து அற்புதங்களை நிகழ்த்தியுள்ளார்கள்.

பன்றிமலைச் சுவாமிகள், சத்தியசாயிபாபா போன்ற பெரியோர்கள் அற்புதங்கள் பல நிகழ்த்தி வருகின்றனர். நாட்டில், ஆங்காங்கே பெண்களிடத்தும் ஆண்களிடத்தும் சித்து நிலைத் தோன்றி, தெய்வ வழிபாட்டிலும், குறி சொல்லுதலிலும் அற்புதங்கள் நிகழ்ந்து வருவதனை அறிய முடிகின்றது. இவ்வா றெல்லாம் நாட்டில் ஒரு சிலர் ஈடுபட்டு இயங்கி வருவதெல்லாம் பண்டைய சித்த நெறியின் வழிவழித் தொடர்ச்சியென்றே கொள்ளலாகும்.

சித்தர் நூல்கள்:

சித்தர்கள் தாம் அரிதில் கண்டுணர்ந்த மருந்துகளையும் மந்திரவித்தைகளையும், கோள்நிலைக் கணிப்பினையும் உலகுக்கு அறிமுகம் செய்யும் அருள்நோக்குடன் சுவடிகளில் எழுதி வைத்தனர். மாணாக்கர்கட்கு நேரில் கற்பித்து அக்கலைகளை வளரச் செய்தனர். ஆதி சித்தர்களின் மரபினைத் தழுவிய நிலையில் கால வழக்கில் தோன்றிய சித்தர்களும் சித்துநெறி உணர்ந்தாரும் கண்டறிந்தவற்றை நூல்களாகச் செய்துள்ளனர். அவற்றைப் பற்றிய விளக்கம், செய்முறை பயன் ஆகியவற்றைப் பாடல்களாகவே செய்துள்ளனர். பாடல்களில் பயின்றுள்ள மொழி நிலை, பாமர வழக்குச் சொற்களாகவும், கொச்சைச் சொற்க ளாகவும், வேற்றுப் பொருள் பொதிந்த படைப்புச் சொற்களாகவும் இருக்கின்றன. மருத்துவம், சோதிடம், மந்திரம் ஆகிய நெறிகளில் கிடைத்துள்ள நூல்களில் பெரும்பான்மையான நூல்கள் இம் முறையிலேயே எழுதப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் திரிந்து தேய்ந்த பாமர வழக்குச் சொற்களே மிகுதியாகக் கையாளப் பட்டுள்ளன.

இவ்வாறு நூல்கள் மொழிநிலையில் அமைந்துள்ளதற்குரிய காரணங்களை ஆராய்தல் இன்றியமையாததொன்றாம். தமிழ் மொழியில் தேர்ச்சிபெறாத நிலையில் சித்து நெறிகளில் தேர்ந்

திருந்த சித்தர்கள், தாமறிந்த மொழி நிலையில் தாமே கற்பித்துக் கொண்ட பாடலமைப்பில் செய்திகளைச் சொல்லியுள்ளார்கள் என்பது ஒன்றாகும்.

மருத்துவம், மந்திரம் போன்ற முயற்சியால் நிகழ்த்தும் கலைகளை, வாழ்க்கையில் வளத்துடன் இருப்பவர்கள் எளிதில் ஏற்றுச் செயல்படுத்துதல் பொதுவாக இருப்பதில்லை. கல்வியிலும் செல்வத்திலும் உயர்ந்திருந்து கால நிலையில் வாழ்வின் நிலை யாமையை உணர்ந்து துறவியான பட்டினத்தார் போன்றாருக்கும் ஒன்றிய கலைகளாக இல்லை.

பாமரரிடையே பழகும் பொது நலச்சிந்தனையாளர்கள் புரிந்து கொண்டு, நெறியறிந்து முறையுடன் மக்களுக்கு உதவும் நோக்குடனேயே பாமர மொழியில் பாடல்களாகச் செய்துள்ளனர் என்பதும் ஒன்றாம்.

மக்களிடையே பெருவழக்காகப் புழக்கத்தில் இருக்கும் அரிய பொருள்கள் மதிப்பிழந்து எளிமையாகி விடுவது இயல்பாதலின், மருத்துவம், மந்திரம் ஆகியவை அந்நிலையை அடையாமல் இருக்கவும், பாமர மக்களுள் விருப்பமுடன் அரிதிற்றேடிக் கண்டு முயன்று செயல்படுத்தும் அருளுள்ளம் பெற்றாராலேயே இவை மக்கட்கு நெறிமுறைகளோடு பயன்படுத்தப் பெறும் என்ற நோக்காலும் நூல்கள் அமைக்கப்பட்டிருப்பதுவும் அறியத்தக்க தாகும்.

நூல்களின் பெயர் நுட்பம்:

பாமரத் தமிழ் நடையில் எழுதப்பெற்ற நூல்கள் பாமரருக் காகவே எழுதப்பட்ட நூல்கள் என மருத்துவ சோதிட நூல்களை வகையாக்கலாம். இம்முறைகளில் ஆதி சித்தர்களாகிய அகத்தியர், புலிப்பாணி போன்றவர்களும் நூல்கள் செய்திருக்க லாகும் அவர்களின் சித்தநெறி மரபுவழி வந்த பிற்காலச் சித்தரும் அம்முறையிலேயே நூல்கள் பல செய்தளித்துள்ளனர்.

முகவுரை

*****

சகம் 1597 நள ஆண்டு (கி. பி. 1675) சித்திரை மாதத்தில் தஞ்சையில் மராட்டிய அரசு தோன்றியது. சத்ரபதி சிவாஜியின் தம்பியான வெங்காஜி என்ற ஏகோஜி தஞ்சையில் முதல் மராட்டிய அரசனாக முடிசூட்டிக் கொண்டார். இவரைத் தொடர்ந்து 10 மன்னர்கள் 179 ஆண்டுகள் தஞ்சையை ஆண்டனர். இவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் பல மொழிகளில் இலக்கியங்கள் தோன்றின. புராதனமான நெறிகளும், கலைகளும் பேணப்பெற்றன.

முதலாம் ஏகோஜியின் பட்டத்தரசியான தீபாம்பாள் சிறந்த அறிவாளியாகவும், அரசியல் நிர்வாகியாகவும் திகழ்ந்தவர். இவர்களுக்குப் பிறந்தவர்களே இரண்டாம் சகஜி, முதலாம் சரபோஜி, முதலாம் துளஜா ஆகியவர்கள். இம் மூவருமே சிறந்த அறிவாளிகள். இவர்களுடைய ஆட்சிக்காலத்தில் பன்மொழிகளிலும், இலக்கண இலக்கியங்களும் நாடகங்களும், இசை நூல்களும் தோன்றின.

இந்த 'மோகினி விலாஸக் குறவஞ்சி' நாட்டிய நாடகம் இரண்டாம் சகஜியைப் (கி. பி. 1684 — 1710) பாட்டுடைத் தலைவனாகக்கொண்டு பாடப்பட்ட நூலாகும்.

ஷாஜி மன்னரின் ஆட்சிச் சிறப்பு :-

தஞ்சையை ஆண்ட மராட்டிய மன்னர்களில் மிகச் சிறந்து விளங்கியவர் இரண்டாம் ஷாஜி. இவர் கி. பி. 1684 முதல் 1710 வரை 26 ஆண்டுக்காலம் ஆட்சிசெய்தார். இக்காலத்தை ஒரு பொற்காலம் என்று கூறலாம். இவரது ஆட்சிக்காலத்தில் வடமொழி, தமிழ், மராத்தி, தெலுங்கு

ஆகிய மொழிகளில் ஆற்றலுள்ள பல புலவர்கள் தஞ்சையில் ஒருங்குகூடி அளவளாவினர். தங்கள் தங்களது மொழிகளில் கலை, இலக்கியப்பணிகளை மேற்கொண்டனர். இவர்கள் மகிழ்ச்சியாகவும், நிம்மதியாகவும் வாழ்ந்து இலக்கியப்பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று மன்னர் கருதினார். இதனால் இவரும், இவரது தாய் தீபாம்பாளும் தீபாம்பாபுரம், திருவிசநல்லூர் என்று வழங்கப்பெறும் ஷாஹராஜபுரம், பாஸ்கரராயபுரம் ஆகிய கிராமங்களை வித்யாதானமாகக் கொடுத்தும், வித்வான்கள் குடியிருக்கப் பல அக்ரஹாரங்களைத் தோற்றுவித்தும் தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்தனர். இதனால் பல புலவர்கள் இவரது ஆதரவால் நிம்மதியாக வாழ்ந்தனர். இலக்கியப்பணிகளைச் செய்தனர். இதனால் பல இலக்கண இலக்கியங்கள் தோன்றின. இவைமட்டுமின்றி —

இப்புலவர் பெருமக்களிடம் குருகுல வாசஞ்செய்து கல்வி கற்று அறிஞராயினோர் பலர். இவரது காலத்தில் வாழ்ந்து இம்மன்னன்மீது ஒரு சம்பு காவியம் இயற்றிய பூமிநாதகவி என்னும் ஒரு புலவர் தமது நூலில், "மன்னன் புலவர்களுக்கு அமைத்துக்கொடுத்துள்ள வீட்டு முன்றில்களில் வாழைமரங்கள் செழித்து வளர்ந்துள்ளன. இன்பமயமான இளங்காற்று வீசுகின்றது. வாழை மரங்களின் இலைகளும், அதன் இளங்கன்றுகளின் இலைகளும் அசைகின்ற காட்சி ஆசிரியர்கள் தத்தம் இல்லங்களில் மாணவர்களுக்குச் சாஸ்திரங்களைக் கற்றுக்கொடுக்கும்போது, தங்களையும் மறந்து தலைகளை ஆட்டிக் கற்பதும், கற்றுக் கொடுப்பதையும் போலப் பாவனை செய்வதைப்போல் தோன்றுகிறது" என்கிறார்.[1] வாழையடிவாழையாகப்

---

1 "...नानादिगन्तरागतत्यागन्तुकपण्डितजनशिरःकम्पाभिनन्द्यमानकर्कश महाग्रन्थ मर्मभेदनालंकर्मीण विबुधकुञ्जर समञ्चितः, ...कदलीपत्रमिथ्यापुस्तकहस्तनाटित शिष्यभावसवयः परिवर्तत्याश्यात्ताभिनयकमनीयानुपनतनतुरवालकचित्ता- सित विद्वद्गृह बहिर्वेदिकाकोणः..."

धर्मविजयचम्पूः page - 14.

பேணப்பட்டு வரும் கல்வியை 'வாழைமரத்தின்மூலம்' காட்டுகிறான் கவிஞன். இவ்விதமாகத் தனது நாட்டையே ஒரு பல்கலைக்கழகமாக்கி வைத்திருந்தார் மன்னர் ஷாஜி. இவரைப் புலவர்கள் 'அபிநவ போஜன்' என்று பாராட்டினர். வடமொழி, தமிழ் ஆகிய இருமொழிகளிலும் புலமை நிறைந்த பல புலவர் மணிகள் இவரது அவையை அலங்கரித்தனர். இவரது அவையில் இசை, நாடகம், நாட்டியம், நாட்டிய நாடகம், இந்துஸ்தானி ஸங்கீதம் ஆகிய கலை நிகழ்ச்சிகள் தினந்தோறும் நடைபெறும். இத்துறைகளில் வல்ல கலைஞர்களும், அறிஞர்களும் இவரது அவைப்புலவர்களாக இருந்தனர். பஜனோத்ஸவ பத்ததி இம்மன்னனுடைய காலத்தில்தான் தமிழகத்தில் வளர்ச்சியடைந்தது. ஸம்ஸ்கிருதம் - தமிழ் - தெலுங்கு - மகாராஷ்ட்ரம் ஆகிய மொழிகளில் இவர்மீது பாடப்பட்ட நூல்களும். இவர் காலத்தில் எழுந்த வேறு நூல்களும் ஏராளம் ஏராளம், இத்துணைச் சிறப்புக்கும் காரணம் இம்மன்னனே பெரும் புலவராகவும், பெரும் கலைஞனாகவும் இருந்ததுதான் எனின் அது மிகையாகாது. இவற்றைக் கலைத்துறைகளைச் சார்ந்த நூல்கள், காவியங்கள் என இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம். மன்னன் ஷாஜியின்மீது பாடப்பெற்றவை, மன்னனால் பாடப்பெற்றவை எனவும் வகைப்படுத்தலாம். அங்ஙனம் இம்மன்னனைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக்கொண்டு பாடப்பட்ட நூல்களில் 'மோகினி விலாஸக் குறவஞ்சி' என்னும் இந்த நூலுமொன்று.

குறவஞ்சி நாடகத்தின் தோற்றமும், வளர்ச்சியும்

தமிழ் மொழியின் பிரபந்த வகைகளைத் தொண்ணூற்றாறு வகைகளாக வகுத்துள்ளனர் நம்முன்னோர். இவற்றிற்குரிய இலக்கணங்களைப் பன்னிருபாட்டியல், நவநீதப் பாட்டியல் போன்ற பாட்டியல் நூல்களில் காணலாம். இவ்வகைப் பிரபந்தங்களில் 'குறத்திப்பாட்டு' என்னும் பெயரில் ஒருவகைப் பிரபந்தம் காணப்படுகிறது. இப் பிரபந்தம் கலம்பகங்களில் காணப்படும் 'குறம்' என்னும்

உறுப்புச் செய்யுளை யொட்டி யெழுந்தது. பிரபந்தங்களில் காணப்படும் குறத்திப்பாட்டும், கலம்பகத்துறுப்பான குறமும் கலந்து. இவற்றுடன் இசைப்பாட்டையும் சேர்த்து "குறம்" என்னும் தனிப்பிரபந்தம் எழுந்தது. இவற்றைப் பின்பற்றி நாடக முறையில் நடிப்பதற்காகப் புனையப்பட்ட 'குளுவ நாடகத்தின் இறுதிப் பகுதியையும் இணைத்து இன்று காணப்படும் குறவஞ்சி நாடகத்தை உருவாக்கி யுள்ளனர். மேலே காணப்பட்ட குறத்திப்பாட்டு, குறம் போன்றவற்றை சிறிது விளக்கமாகக் காண்போம்.

1. குறம் : (கலம்பகத்தின் உறுப்புவகை)

இவ்வகை உறுப்புச் செய்யுட்களில் தலைவியால் காதலிக்கப்பட்ட தலைவன் இன்னவன் என்றும், அவனை குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் தலைவி அடைதல் உறுதி என்றும், குறத்தி குறிதேர்ந்து கூறுவதாகப் புனைந்திருப்பர்.

2. குறத்திப் பாட்டு :- 'குறத்தில்' கூறப்பெற்ற செய்திகளையே சற்று விரிவாகக் கூறவல்லது 'குறத்திப் பாட்டு' என்னும், சிற்றிலக்கியம் என்பர். எனினும், இந்த இலக்கியம் 'குறம்' என்னும் உறுப்பை ஒட்டியதே என்று துணிந்து கூறச் சான்றில்லை.

இதற்குரிய இலக்கணத்தை—

"இறப்பு நிகழ்வெதிர் வென்றுமுக் காலமும்
திறப்பட உரைப்பது குறத்திப் பாட்டே
குறத்திப் பாட்டும் அதனோ ரற்றே" என்று

பன்னிரு பாட்டியலில் காணலாம். இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என்னும் மூன்று காலத்தும் நிகழ்ந்தனவற்றை அறிந்து 'குறத்தி' திறமையாகக் குறியுரைப்பதனைப் பாடுவதே குறத்திப்பாட்டு என்றும் இதனைப் பத்தேபாட்டால் பாடுதற்குரியது என்றும் இலக்கணம் உணர்த்தும்.

குறம் : (சிற்றிலக்கியம்)

மேலேகூறப்பட்ட குறம் - குறத்திப்பாட்டு என்பன வற்றைப்பின்பற்றி 'குறம்' என்னும் சிற்றிலக்கியம் தோன்றி யுள்ளது. இடையிடையே சிந்துபோன்ற இசைப்பாடல்கள் விரவிவருமாறு பல பாடல்களால் இயற்றுதற்குரியது. மதுரை மீனாட்சியம்மை குறம், மின்னொளியாள் குறம் ஆகிய நூல்கள் எடுத்துக்காட்டுகளாகத் திகழ்கின்றன.

குளுவ நாடகம் : என்று ஒருவகை நாடக நூல் உண்டு. அது நடிப்பதற்கென்றே எழுதப்பெற்றுள்ளது. இதன்கண் குறவன், குறத்தி இவர்களுடைய வாழ்க்கைப் பகுதிகள் நாடக முறையில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. மீனாட்சி யம்மை குறம் போன்ற இலக்கிய அமைப்போடு குளுவ நாடகத்தின் நாடக அமைப்பும் சேர்ந்தே 'குறவஞ்சி' என்னும் நாடகம் பிற்காலத்தில் தோன்றியுள்ளது.[1]

'குறத்' திற்கும் 'குறவஞ்சி'க்கும் உள்ள வேறுபாடுகள் ;

குறம்	குறவஞ்சி
1. குறத்தியின் கூற்று மட்டுமிருக்கும்.	1. வேறு பலர் கூற்றுகளும் இருக்கும்.
2. இலக்கியத்திற்காக மட்டும் படைக்கப் படுவது.	2. நடிப்பதற்ககப் படைக்கப்படுவது
3. இசைப் பாடல்களில் அங்க வேறுபாடுகள் (பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம் போன்றவை) இருக்காது.	3. அங்க வேறுபாடுக ளுண்டு. இராகங் களின் குறிப்புக்களும் காணப்படும்.

1. கலைக்களஞ்சியம் - பக்கம் 151.

குறவஞ்சியின் பொதுவிலக்கணம் :-

காப்பும், மங்களமும் கூறப்பெற்றபின் கட்டியக்காரன் (சூத்ரதாரி) வருதலும், பாட்டுடைத் தலைவன் பவனி வருதலைப்பற்றிக்கூறுதலும், தலைவன் பவனி வருகையில் தலைவி அவனைக்கண்டு காமுறுதலும், அவளுடைய விரகவேதனையும், இதனால் மன்மதன், சந்திரன், தென்றல் முதலியவற்றை நிந்தித்துப் புலம்பலும், தலைவியின் தோழி வருதலும், அவளைத் தலைவி தூதுபோக்கலும், குறத்தி வருதலும், அவளிடம் நீ யாரெனத் தலைவி வினவுதலும், தேசம், மலைவளம், சாதிவளம், நதிவளம் முதலியவற்றைக் கேட்டலும் அமைக்கப்படும். குறத்தி இவைகளைக் கூறிய பின் தன் சாதியார் வசிக்கும் மலையின் பெருமையைக் கூறுதலும், "யார் யாரிடத்தே குறிசொல்லி எவ்வெப் பரிசுகளை நீ பெற்றாய் ?" என்பது முதலியவற்றைத் தலைவி கேட்டலும், குறத்தி அவற்றைக் கூறலும், பாட்டுடைத் தலைவனுக்குக் குறிசொல்லிப் பெற்ற வரிசைகள் இன்னவை யென்று சொல்லுதலும், பிறகு தலைவி தன் கையைப் பார்த்துக் குறிசொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டலும், குறத்தி இறை வழிபாட்டிற்குரியவற்றைச் செய்யும்படி சொல்லித் தெய்வங்களை வேண்டிக் குறி சொல்லுதலும், இறைவன் திருவருள் வாய்க்குமென்றும் தலைவன் உன்னை மணந்தருள்வான் என்றும் கூறுவாள்.

குறத்தி இவ்வாறு இருக்க, அவளுடைய கணவனாகிய குறவன் தன்னுடைய கையாளாகிய குளுவனோடு (மலைவாணருக்குள்ளே ஒரு சாதியான்) வேட்டைக்குப் புறப்பட்டு வருதலும், பறவைகளைப் பிடிக்கும்போது அவனுக்குத் திடீரென்று குறத்தியின் நினைவு வருதலும், அவளுடைய பிரிவால் வருந்துதலும், குறத்தியின் அடையாளங் கூறிக் குளுவனை அனுப்புதலும், குளுவன் பாட்டுடைத் தலைவன் நகரத்தில் அவளைக் காணலாம் என்று கூற இருவரும் அங்கே சென்று அவளைக் காணலும், கண்டு தன் ஆற்றாமையைப் புலப்படுத்தி அவளைப் பலவாறு வினவு

தலும், அவள் விடை கூறுதலும், இருவரும் சேர்ந்து தலைவனை வாழ்த்துதலும் குறவஞ்சியின் இறுதிப் பகுதியாகும்.[2]

யாப்பு முறை : ஆசிரியப்பா, வெண்பா, தரவு கொச்சகம், கலித்துறை, ஆசிரிய விருத்தம், கலி விருத்தம் போன்ற இயற்றமிழ்ச் செய்யுட்களும் சிந்து, கீர்த்தனை, கண்ணிகள், தரு, பதம் போன்ற இசைப் பாடல்களும் விரவிவருமாறு ஆக்கப்பெறும்.

மொழியமைப்பு ; குறவஞ்சியில் 'வதைக்குது', 'உதைக்குது' தோணிதுள், வரப்போரான், வண்ணச் சேலைகொண்டு, பதக்கம் ரெண்டு போன்ற சேரி மொழியில் கொச்சைச் சொற்கள் பயன்படுத்தப் படுகின்றன. தலைவி, தோழி ஆகியோர் உயர்ந்த செம்மொழியிலும், குறத்தி, குறவன் ஆகியோர் சேரி மொழியிலும் பேசுவதுபோன்று கவிஞர்கள் அமைப்பர். குறத்தி உலக அனுபவமிக்கவளாயிருப்பதால் தெலுங்கு, கன்னடம், ஆங்கிலம், சம்ஸ்கிருதம் ஆகிய மொழிகளைக் கலந்து பேசுகிறார்கள். இவை யெல்லாவற்றையும் நோக்கும்போது குறவஞ்சி நாடகம் சேரி மொழியையும், செம்மொழியையும் தக்கவாறு இணைத்து இயற்றப்படுவதற்குரியது என்பது அறியலாகும்.

இசையின் அமைப்பு :

பெரும்பான்மையான குறவஞ்சிகளை உயர்ந்த - நடுத்தர - மெல்லிசை கொண்டதென்று மூன்று வகைகளாகப் பிரிக்கலாம். குறவஞ்சிகளில் காணப்படும் இராகங்கள் யாவும் சுத்தமான நாட்டுப் பாடல்களின் மெட்டுகளுடன் கூடிய ரக்திராகங்களே என்றும், விறுவிறுப்பான சூழ்நிலைக்

---

2. சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சி
— டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் பதிப்பு முகவுரை.

கேற்ப நல்லதொரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தக்கூடிய நாட்டியங்களுக்கு ஏற்ற ஜதிக் கோர்வைகளும் சாகித்யங்களினிடையில் பொருத்தப்பட்டும் தியாகேசர் குறவஞ்சியில் காணப்படுகிறது என்றும் திருமதி டாக்டர் வே. பிரேமலதா குறிப்பிட்டுள்ளார்.[3]

தஞ்சையில் தோன்றிய குறவஞ்சி நாடகங்கள்

"இதுகாறும் பார்க்கக் கிடைத்துள்ள குறவஞ்சி நாடக நூல்களில் ஷாஜி மன்னர்மீது பாடப்பெற்ற குறவஞ்சி நாடகங்களே காலத்தால் முந்தியன. அதற்குப் பின்னரே திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி படைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கருத்தை திரு வெ. வேணுகோபாலன் அவர்களும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.[4] தஞ்சையில் தோன்றிய குறவஞ்சி நூல்கள் ;

✓ 1. ஷாஜி மன்னன் குறவஞ்சி, 2. மோகினி விலாச குறவஞ்சி, 3. தியாகேசர் குறவஞ்சி, 4. வெள்ளைப் பிள்ளையார் குறவஞ்சி, முதலிரண்டு குறவஞ்சி நாடக நூல்களின் பாட்டுடைத் தலைவன் மன்னன் ஷாஜி. மூன்றாவது திருவாரூர் தியாகேசப்பெருமான். நான்காவது கீழவாசலில் எழுந்தருளியுள்ள வெள்ளைப்பிள்ளையார் என்னும் கோட்டைவெளிப் பிள்ளையார்மீது பாடப்பட்டது. 1—3 எண்ணுடைய நூல்களின் ஆசிரியர் முத்துக்கவிராயர். 2-வது நூலின் ஆசிரியர் சப்தரிஷி. 4-வது நூலின் ஆசிரியர் தெரியவில்லை. மேலே காணும் இரு கவிவாணர்களும் ஷாஜி மன்னரின் அவைப் புலவர்கள்.

இம்மன்னரின் காலத்தில் இந்தக் குறவஞ்சி நூல்கள் தஞ்சையில் பிரபலமடைந்துவிட்டதால் இவர் காலத்தில்

---

3. தியாகேசர் குறவஞ்சி முகவுரை. சரஸ்வதி மகால் நூலக வெளியீடு.

4. ஐந்து தமிழிசை நாட்டிய நாடகங்கள். ,,

எழுந்த நாடகங்களில் குறத்தியின் பாத்திரப்படைப்புப் படைக்கப்பெற்றுள்ளன எனில் மிகையில்லை.[1] தஞ்சையில் இந்நூல்கள் பிரபலமடைந்தபோதிலும் 'திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி'யைப்போல் இந்நூல்கள் தமிழகம் முழுவதும் புகழடையவில்லை. அதன் காரணத்தைச் சிந்திக்கும்போது

1. ஒரு குறுநில மன்னனைப் பாட்டுடைத் தலைவனாக இந்தக் குறவஞ்சி நூல்களில் படைக்கப்பெற்றுவிட்டதால், அவன் அரசு செலுத்திய காலத்திலும், அவனது நிலப் பகுதியில் மட்டுமே நடிக்கப்பெற்றும் வந்திருக்கின்றன. மன்னன் காலமான பிறகு மக்களிடையே இந்நூல் பரவும் / நடிக்கும் வாய்ப்பு ஏற்படாமல் இருந்திருக்கலாம்.

2. குறவஞ்சி நூல்கள் அச்சாகாமல், இந் நூலகத்தின் பல ஏடுகளுடன் மறைந்து கிடந்தமையாலும் மக்களிடையே பிரபலமடையவில்லை. தியாகேசர் குறவஞ்சியில் சில பாடல்கள் மட்டும் இந்த நூற்றாண்டுவரைப் பரவி வந்துள்ளன. ஆயின் நூல் முழுதுமே மக்களிடையே பரவவில்லை என அறியமுடிகிறது.

3. தஞ்சையில் குறவஞ்சி நூல்கள் தோன்றியபின் சுமார் 20 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரே திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி தோன்றியுள்ளது. இந்நூல், இறைவர் திருக் குற்றால நாதரையே பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டமையால் நிலப்பாகுபாடு இல்லாமல் தமிழகமக்கள் அனைவராலுமே விரும்பி வரவேற்கப்பெற்றுள்ளது என்று கொள்ள இடமளிக்கின்றது. ஆதலால் தஞ்சையில் தோன்றிய இக் குறவஞ்சிப் பிரபந்தங்கள் காலத்தால் முன்தோன்றியும் தோன்றாமலேயே புதையுண்டுகிடந்தன எனில் மிகையில்லை.

1, காந்திமதி பரிணயம் — நான்காவது அங்கம்
—சரஸ்வதி மகால் நூலக வெளியீடு.

மோகினி விலாஸ குறவஞ்சியின் நூலாராய்ச்சி :

1. நூலமைப்பு : தமிழ் நாட்டில் வழங்கிவரும் ஏனைய குறவஞ்சியுடன் இந்த 'மோகினி விலாஸக் குறவஞ்சி'யை ஒப்பிடும்போது அதிக வேற்றுமையில்லை. ஆனால் குறத்தி குறிகூறுமிடத்தில் அவள் பயன்படுத்தும் பொருட்கள், கையாளும் முறைகளில் வேற்றுமை காணப் படுகிறது. குறத்தி சிறுமுறத்தில் நெல்லைப் பரப்பி அவற்றை ஒற்றை இரட்டையாக எண்ணிப் பலனறிந்து கூறுதலும், அதைப்போலவே கழங்குகளை எண்ணிப் பார்த்துக் குறிகூறுதலும் குறவஞ்சி யிலக்கியங்களில் காண முடிகிறது. ஆனால் இக்குறவஞ்சியில் இந்த நிகழ்ச்சிகளில் எதுவுமே காணப்பெறவில்லை. இறைவனை தியானிப்பது மட்டுமே காணப்படுகிறது.

அடுத்துக் குறத்தியின் கைகளில் மாத்திரைக்கோலும் கூடையும் இருப்பதாக ஏனைய குறவஞ்சி நூல்களில் காணப் பட்டாலும், இந்நூலில் குறத்தியின் கையில் கூடை யிருப்ப தாக மட்டும் குறிப்பிட்டுள்ளது. (பாட்டு எண் 23)

சிங்கன் பறவை வேட்டையாடிக்கொண்டு இருக்கும் போது சிங்கியின் நினைவுவர அவளைத் தேடிக்கொண்டு வருவதுபோல மற்ற குறவஞ்சிகளில் கதையமைக்கப்பெற் றிருக்கும் ஆனால், ஆசிரியர் இதைக் குறிப்பிடாமல் குறவனை அறிமுகம் செய்யும்போதே சிங்கியைத் தேடிக் கொண்டு வருவதுபோல (பாட்டு எண் 44) அமைத் துள்ளார்.

2. நூற்சிறப்பு : இக்குறவஞ்சியின் பாட்டுடைத் தலைவன் ஆகிய மன்னன் ஷாஜியின் (கி. பி. 1684—1710) காலத்தில் பல நாடகங்களும், இசை நாட்டிய நாடகங் களும், தோன்றியுள்ளன. அவை ஸம்ஸ்கிருத நாடகங் களில் காணப்பெறும் மிகப் பழமையான முறையையே

பின்பற்றி அதிலிருந்து சிறிதும் மாறுபடாது அமைந்திருக்கின்றன.

மேலும், சம்ஸ்கிருதமும், தமிழும் நம் தமிழகத்தில் எப்பொழுதும் நல்ல ஆதரவளிக்கப்பெற்று ஆக்கபூர்வமாகவே வளர்க்கப்பெற்றுவந்துள்ளன, தொல்காப்பியம், நன்னூல் போன்ற தமிழ் இலக்கணங்களில் 'வடமொழியாக்கம்' என்ற தனி இயலையே அமைத்துள்ளனர் நம் முன்னோர்கள். இதே கண்ணோட்டத்துடன் ஷாஜி மன்னன் ஆட்சிக் காலத்திலும் தஞ்சையில் சம்ஸ்கிருதமும்-தமிழும் வளர்ந்தன. அந்தந்த மொழிகளில் பற்பல இலக்கியங்கள் தோன்றின. இவ்விரண்டு மொழிகளையும் பேணிய மன்னன்மீது இவ்வாறு 'மணிப்ரவாள' நடையில் ஒரு 'குறவஞ்சி' நூல் இயற்றப்பெற்றுள்ளது சாலப் பொருத்தமாகவே தோன்றுகிறது.

தமிழ் மொழியின் யாப்பின் அமைப்பும், சம்ஸ்கிருத மொழியின் யாப்பின் அமைப்பும் தனித்தனியானவை. ஆயின் சிலவிருத்தங்கள் இருமொழிக்கும் ஓசையில்மட்டும் பொதுவாக அமைந்திருப்பதையும் நன்கு உணரலாம். ஆயின் இந்த நூலில் தமிழிற்கே சிறப்பாக உரிய கட்டளைக் கலித்துறை, கலித்துறை, வெண்பா, அறுசீர், எண்சீர் விருத்தங்கள் ஆகியவற்றின் யாப்பிலக்கணத்தைப் பின்பற்றி, ஸம்ஸ்கிருத மொழியில் பாடல்களை அமைத்திருக்கிறார். இவற்றை சுலோகம் என்று அழைக்கலாமா? என்னும் வினாவை வடமொழி ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கே விட்டுவிடுகிறேன், இந்நூலாசிரியரின் இருமொழிப் புலமையை நன்கு தெரிந்துகொள்ளமுடிகிறது. இது இருமொழியிலும் யாப்பிலக்கண ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு ஒரு புதுமையான விருந்து எனின் மிகையில்லை. இந்த முயற்சி ஸம்ஸ்கிருத மொழியின் யாப்பியலுக்கும் ஒரு புதுமை.

இதைப்போலவே, ஸம்ஸ்கிருத இலக்கிய உலகில் இதுவரை "குறவஞ்சி" என்ற பிரபந்த அமைப்பில் ஒரு நூல்கூட இயற்றப்பெறவில்லை என்றும் அறிய முடிகிறது.

இந்த நூலே ஸம்ஸ்கிருத மொழியில் காணப்பெறும் முதல் குறவஞ்சிப் பிரபந்தம் ஆகும்

இலக்கியச் சுவை : இந்த நூலாசிரியரின் கற்பனை வளம் பல பாடல்களில் மிளிர்வதைக்காணலாம். உதாரணமாக ;—

தலைவனைப் பிரிந்து துன்பத்தில் வாடும் தலைவி தலைவனின் வழிபடு கடவுளான தியாகேசனிடம் முறையிடுகிறாள். "தியாகேசப் பெருமானே! உன்னைச் சரணடைந்தவர்கள் செய்துள்ள குற்றங்களை மன்னித்து அவர்களை ஆட்கொள்வது உனது செயல். நான் உன்னைச் சரணடைந்தும் என்னை நீ ஆட்கொள்ளவில்லையே! தக்ஷனுடைய சாபத்திற்குப் பயந்து, சந்திரன் உனது திருவடிகளில் சரணடைந்தவுடன் அவனை நீ திருமுடியில் வைத்துக்கொண்டு காக்கவில்லையா? நான் உன்னைச் சரணடைந்தும் என்னை நீ காக்காமல் இருப்பது நீதியோ? தெய்வமாக இருக்கும் நீ பாரபக்ஷமாக நடக்கலாமா?' (பாட்டு எண் 12 கண்ணி 3) என்கிறார்.

"தியாகேசா! நீ மலைமகளுடனும், குமரப்பெருமானுடனும் (ஸோமாஸ்கந்தனாக) ஒரே குடும்பமாக இன்பமுடன் தானே வாழ்கிறாய்? நான் மட்டும் இன்னும் கன்னியாகவே தலைவனைப் பிரிந்து வாழ்கிறேனே. எனது துன்பத்தை நீ உணர்ந்து உனது பக்தனுன மன்னன் சகஜியிடம் என்னைப்பற்றிக் கூறவேண்டாவோ?" (பாட்டு எண் 12 கண்ணி 7) என்கிறார். இத்தகைய இடங்கள் நல்ல இலக்கியச் சுவை மிக்கவை.

தலங்கள் : வாரணசி, காஞ்சி, ஆனைக்கா, ஸ்ரீவாஞ்சியம், சிதம்பரம், திருவாரூர், சேது, மாயூரம் (மயிலாடுதுறை), மத்யார்ஜுனம், திருவிடைமருதூர், வேதாரண்யம், முதுகுன்றம், திருவேதிகுடி, சாயாவனம் (திருச்சாய்க்காடு), கும்பகோணம், திருக்கடவூர், பாபநாசம், ஸ்ரீரங்கம், காளத்தி, திருத்தவத்துறை, திருச்சிராப்பள்ளி, ஜகந்நாதம், தஞ்சாவூர் முதலிய தலங்கள் இந்நூலில் கூறப்பட்டுள்ளன.

நாடு : கௌடதேசம், பாண்டியநாடு, நேபாளம், மாளவம், கொங்கணம், அங்கதேசம், கேரளம், கேகயம், கோசம்பிநாடு, இலாடதேசம், கலிங்கநாடு முதலியன. இக்குறவஞ்சியில் கூறப்பட்ட நாடுகளாம்.

மலைகள் : சந்திரகிரி, நிஷதமலை, மந்திரமலை, மலைய பருவதம், விந்தியமலை, மைநாகசிகரம், கந்தமாதனமலை, கைலாயமலை, திருவண்ணாமலை, வேங்கடமலை, ரத்னகிரி, பொன்மலை, வெள்ளிமலை மற்றும் ஏழு குலகிரிகள் முதலிய மலைகள் இப்பிரபந்தத்துள் பேசப்படுகின்றன.

அணிகள் : சூடாமணி (பெண்கள் தலையிலணியும் ஒருவகை அணி), காதுகுண்டலங்கள், காற்சிலம்பு, வாலி யுகம் (காதிலணியும் ஒருவகை அணி), கைகளில் அணியும் காப்பு, மோதிரம், கேயூரம் (புயங்களில் அணியும் ஒருவகை அணி), கழுத்திலணியும் கொடி, மேகலை ஆகிய அணிகலன் களைப்பற்றிய குறிப்புக்கள் ஆங்காங்கு இடம் பெற்றுள்ளன.

அடுக்குச் சொற்கள் : ஜதனம் ஜதனம், சருவிச் சருவி (40/1). மெத்தமெத்த (47/7). வகைவகை (47/10). என்னென்ன (47/12) முதலிய அடுக்குச்சொற்கள் இந் நூலுள் பயின்றுவந்துள்ளன.

சரித்திரக் குறிப்புக்கள் : மன்னன் இரண்டாம் ஷாஜி தஞ்சையில் ஆட்சிசெய்துகொண்டிருந்தபோழ்து சத்ரபதி சிவாஜியின் மகன் ராஜாராம் செஞ்சியை ஆண்டு கொண்டிருந்தான். இச்சமயம் ஔரங்கசீப் தனது படைத் தளபதி ஜுல்பிர்கானைக் கொண்டு செஞ்சியின்மீது படை யெடுக்கிறார். இதனால் ராஜாராம், மன்னன் ஷாஜியிடம் படை அனுப்பி உதவுமாறு தூது அனுப்புகிறார். இதனை ஏற்றுக்கொண்டு ஷாஜி தனது படையைச் செஞ்சிக்கு அனுப்புகிறார். இப்படை ஜுல்பிர்கானைச் செஞ்சியில் வெற்றி கொள்கிறது.

இச்சரித்திர நிகழ்ச்சியைச் ஷாஜி மன்னனுடைய காலத்தில் எழுந்த பல இலக்கியங்களும் கூறுகின்றன.[1] இந்த நிகழ்ச்சியைக் குறித்து இந்த நூலாசிரியரும் கீழே காணும் வண்ணம் குறிப்பிடுகின்றார்.

வல்லமை யால்மிக்க மன்னவ ரெவரா லும்
வெல்லப் படாததில்லி வேந்தன் படையைவென்ற
செல்வன் ரணவிஜயன் செந்தமிழ் வாணர்கள்
சொல்லுக் குகந்தருள் சுகுணன் சகஜிதீரன்
-(பாடல் எண் 40)

“ शातास्त्रजालमनङ्गो किरन्मयि शाहविभो ।
जेतासि टिल्लिपतेरपि संप्रति जेतुमर्हो ” ॥

[சாதாஸ்த்ர ஜால மனங்கோ கிரண்மயி சாஹவிபோ ।
ஜேதாஸி டில்லி பதேரபி ஸம்ப்ரதி ஜேது மர்ஹோ ॥
(பாடல் எண் 13)

யாப்பமைதி: இந்த நூலில் ஸம்ஸ்கிருத ஸ்லோகங்கள் அனைத்துமே (தெலுங்கு மொழியிலும், ஒரு விருத்தமும் - ஒரு பாடலும் அமைந்திருக்கிறது) தமிழ் யாப்பில் அமைக்கப்பட்டிருப்பதால் அதனைக் குறித்துச் சிறிது சிந்திப்போம்:

வெண்பா :

காமசர தீநா: கடிதவதீ கா:பூர்வம்
காமிநித்வம் காந்தை: கதயமே - ஸோமமுகி
நாமகத நாத்தாஸாம் நளினேக்ஷ ணேமமச
காமசர பாதாவ ஸி. -பாடல் எண் 41.

இதுநாள் என்னும் வாய்பாடானிற்ற ஒரு விகற்ப ஓராசிடையிட்ட நேரிசை வெண்பா ஆகும். தமிழ் மரபிற்

---

1. Sahendra Vlasa — Page 12, 13, 16.

கேற்பவே முதல் மூன்றடிகளிலும் 1, 3 சீர்களில் மோனை வந்துள்ளது. சொற்கள், வினைமுடிபு முதலியன வடமொழியாகவும், யாப்புமட்டும் தமிழாகவும் அமைந்தது. இது மூன்றுமடியில் மட்டும் ...' நாத்தாலாம் நளினேக்ஷ' எனக் காய்முன் நிரை வந்து கலித்தளையாகிறது இது ஒன்றே மாறுபாடு.

மட்டு விருத்தம் : தமிழ் யாப்பிலக்கணத்தில் ஆழ்ந்த பற்றும், நல்ல அநுபவமும் கொண்டவர் இந் நூலாசிரியர் என்பதற்கு 'மட்டுவிருத்தத்தை' மற்றொரு உதாரணமாகக் கூறலாம். இவ்வகை விருத்தப் பாக்களை யாப்பிலக்கண நூல் மூலமாக அறிய முடியாது. அனுபவம் மிக்க புலவர்களின் கூட்டுறவினால்தான் இதை அறிய இயலும் திவ்யப்ரபந்தங்களில் இவ்வகைப் பாடல்களைக் காணலாம்.

ஒவ்வொரு சீரும் குற்றெழுத்தால் முடிவதும், ஒவ்வொரு அடியின் ஈற்றெழுத்தும் நெடிலால் முடிவதும், ஐந்து முதல் ஏழு சீர்களை உடையதும், ஒரே ஓசையாய்ச் செல்வதும் "மட்டுவிருத்தம்" எனப்படும். (பாடல் எண் 42)

மற்றும் அறுசீர், எண்சீர், ஆசிரிய விருத்தம், கலித்துறை, கட்டளைக் கலித்துறை, அகவல் போன்ற பா வகைகளை உரிய இலக்கணப்படி எதுகை மோனைகளுடன் அமைந்திருப்பதையும், தரு, கீர்த்தனம், சந்தவிருத்தம் ஆகியவைகளையும் இந்த மோகினி விலாஸக் குறவஞ்சியில் காண முடிகிறது.

அறுசீர் விருத்தங்கள் 18 :

(1, 2, 3, 4, 7, 9, 21, 23, 27, 29, 32, 34, 36, 38, 39, 43. 46, 49)

எண்சீர் வருத்தம் — 1 (48)
கட்டளைக் கலித்துறை — 7 (11,13,15,17,19,26,30)
அகவற்பா — 1 (6)

வெண்பா — 1 (41)
மட்டுவிருத்தம் — 1 (42)
தரு — 17 (5, 8, 10, 12, 16, 20, 22, 24, 25, 28, 31, 33, 35, 37, 40, 44, 50)
பதம் — 3 (14, 18, 45)
சருவல் சிந்து — 1 (41) (எண்கள் தொடர் எண் வரிசையில்)

தேவநாகரி எழுத்து அறியாதவர்களும் பாடல்களைப் படித்து அறிவதற்காகத் தமிழ் எழுத்திலும் இந்நூலின் அநுபந்தமாக கொடுக்கப்பெற்றுள்ளன.

இந்நூலாசிரியர் :

நூலாசிரியரின் பெயர் 'சப்தரிஷி'[1] இவர் இரண்டாம் ஷாஜியின் அவைக்களப் புலவர், திருச்சி மாவட்டம் 'லாலுகுடி'யைச் சார்ந்தவராக இருக்கலாம் என்று கருதப்படுகிறது. இங்கு அருளாட்சி செய்துவரும் இறைவனின் திருப்பெயரான 'சப்தரிஷீஸ்வரரின்' பெயரையே இவரது பெற்றோர்கள் இவருக்குச் சூட்டியுள்ளனர் போலும். இவரைப்பற்றி வேறு எந்த செய்தியும் கிடைக்கவில்லை. இவர் ஸம்ஸ்கிருதம் தமிழ் ஆகிய இருமொழிகளில் நல்ல புலமைப்பெற்றவர் என்பதை இந்த நூலால் அறிய முடிகிறது.

இவருடன், ஷாஜிமன்னனின் அரசவைப் புலவர்களாக வாசுதேவகவி, ராமபாரதி, முத்துக்கவிராயர் ஆகிய புலவர்களும் இருந்தனர். வாசுதேவ கவியும், ராமபாரதியும் பல

---

1. (a) सप्तऋषिकवि भक्तितोषित ... பாட்டு எண் 22
   (b) सप्तर्षि सरसपद विन्यास धन्या ... ,, 35
   (c) सप्तऋषिकवि सन्नुत चारुचरित्रम् ... ,, 45
   (d) சப்தர்ஷி கவி கொண்டாடும் சகஜி பூபாலன் நித்தம் வாழி ... பாட்டு எண் 48
   (e) मङ्गलं सप्तऋषि सन्नुत पदे ... பாட்டு எண் 50

இசைப்பாடல்களை இயற்றியுள்ளனர். முத்துக்கவிராயர் தமிழில் ஷாஜியின் பெயரில் குறவஞ்சி இயற்றியுள்ளார். இவரியற்றிய மற்றொரு குறவஞ்சி 'தியாகேசர் குறவஞ்சி' என்று அறிய முடிகிறது)

சுவடியின் வரலாறு :

உலகப் புகழ்பெற்ற சரஸ்வதி மஹால் நூலகத்தின் சம்ஸ்கிருதப் பிரிவில் மட்டும் சுமார் 35,000 சுவடிகள் உள்ளன. இவற்றை ஓலைச்சுவடிகளாகவும், காகிதச் சுவடிகளாகவும் பிரிக்கலாம். கி. பி. 1880-ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பாகஉள்ள சுவடிகளை டாக்டர் பர்னல் என்னும் அறிஞரைத் தலைவராகக்கொண்டு முதன்முதலில் வகைப்படுத்தியுள்ளனர். கி.பி. 1880-க்குப்பின் பலர் இந்த நூல்நிலையத்திற்குத் தங்களிடமுள்ள காகிதச்சுவடிகளையும், ஓலைச்சுவடிகளையும் அன்பளிப்பாக அளித்துள்ளனர். இவைகளை அன்பளித்தவரின் பெயரிலேயே தொகுதி தொகுதியாக வைத்துக் காக்கப்பெறுகின்றன.

இவற்றில் தியாகராஜசுவாமி தொகுதி (T. S. Collection) என்ற பெயரில் ஒரு தொகுதி இருக்கிறது. இத்தொகுதியில் 37 சிறுசிறு மூட்டைகளாகக் கட்டப்பெற்று 1335 காகிதச்சுவடிகள் இருக்கின்றன. இவ்வளவு காகிதச் சுவடிகளையும் 28—3—1927ல் நூலகத்திற்கு அன்பளிப்பாக அளித்துள்ளனர். இந்தச் சுவடிகளை அளித்தவர் திரு. ஆத்மாராம் கோஸ்வாமி.

சமர்த்த ராமதாஸரது சீடரான ஸ்ரீ பீமராஜ கோஸ்வாமிகள் ஸ்ரீ சமர்த்த சம்ப்ரதாயங்களைப் பரப்ப தஞ்சையில் கி. பி. 1680-ல் மடத்தை நிறுவினர். அவருக்குப்பின் அவர்களுடைய சீடர்களான 1. அண்ணாஜி பாவா கோஸ்வாமி, 2. கோவிந்தபாள பாவாகோஸ்வாமி, 3. ஜோலிராம் பாவா கோஸ்வாமி ஆகியோர் தனித்தனி

யாகத் தஞ்சையில் மடத்தை நிறுவினர். இம்மடங்களில் ஹரிகதாகாலக்ஷேபங்களை நிகழ்த்திப் பக்திப்ரவசனங்களை செய்தனர். இம்மடங்களின் மூலமே தஞ்சையில் 'ஹரி கதை' என்னும் கலை மறுமலர்ச்சியடைந்தது.

இம்மடங்களில் அண்ணாஜி பாவா கோஸ்வாமிகளின் பரம்பரை கீழேகாணும் விதமாக அமைந்துள்ளது.

ஸ்ரீ பீமராஜகோஸ்வாமி
|
ஸ்ரீகுரு அண்ணாஜி பாவா கோஸ்வாமி
|
ஸ்ரீ ஆத்மாராம் பாவா கோஸ்வாமி
|
ஸ்ரீ ரகுபதி கோஸ்வாமி
|
ஸ்ரீ தியாகராஜ கோஸ்வாமி
|
ஸ்ரீ ரகுபதி கோஸ்வாமி
|
ஸ்ரீ ஆத்மாராம் கோஸ்வாமி
|
ஸ்ரீ ராமதாஸ் கோஸ்வாமி என்பதாகும்.[1]

இவர்களுடைய மடம் தஞ்சாவூர் தெற்குவீதியில் இருக்கிறது. இந்த மடத்தைச் சார்ந்தவர்கள் தஞ்சை மராட்டிய அரசின் அவையிலும், அரசாங்கத்திலும் பெரும்

---

1. இச்செய்தி இம்மடத்தின் அதிபதியாக இப்போதிருக்கும் திரு. பீமதாஸ் கோஸ்வாமி அவர்களிடம் கேட்டறிந்தது.

பதவி வகித்தவர்கள் என்றும் அறியமுடிகிறது. இவர்கள் ஹரிகதா காலக்ஷேபக் கலையில் வல்லவர்கள். மேலும் அரண்மனையில் நடிக்கப்படும் இசை நாடகங்களில் பங் கேற்றும் வந்தனர். சம்ஸ்கிருதம், மராட்டி ஆகிய மொழி களில் பெரும் புலமைப்பெற்றிருந்தனர். இவ்வளவு சிறப்பு மிகுந்த இந்த மடத்தில்தான் இந்தக்குறவஞ்சி காப்பாற்றப் பட்டு வந்துள்ளது.

இந்தக் குடும்பத்தினர் கலைஞர்களாகவும், அரண்மனை யுடன் நெருங்கிய தொடர்புள்ளவராகவும் இருந்ததால், இந்தச் சுவடி அவர்களிடம் இருந்திருக்கக்கூடும். இப் போது அவர்கள் மூலமாகவே இந்த நூலகத்தில் சேர்க்கப் பெற்றுள்ளது. இன்று சம்ஸ்கிருத - தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு ஒரு சிறந்த இசை நாட்டிய நாடக நூலைக் காப்பாற்றிக் கொடுத்த பெருமை இந்த மடத்தின் தலைவர் களான ஸ்ரீ ரகுபதி கோஸ்வாமி, ஸ்ரீ ஆத்மாராம் கோஸ்வாமி ஆகிய இருவரைச் சாரும்[1]

மன்னன் இரண்டாம் ஷாஜியின் பெயரில் பாடப்பட்ட இந்த இசை நாட்டிய நாடகச் சுவடியின் ஒரே ஒரு சுவடிதான் உள்ளது. இந்தக் குறவஞ்சி நாடகத்தில் நடித்த கலைஞர்க ளால் பயன்படுத்தப்பட்ட பிரதியாக இச்சுவடி இருக்கலாம்.

---

1. The valuable collection of the late M. R. Ry. Thyagaraja Goswamy of South Main Street, Thanjavur, which his grandson M. R. Ry. Atmaram Goswamy presented to the Library in accordance with the wishes of his late father M. R. Ry. Raghupathy Goswamy.

The collection contains Sanskrit Manuscripts and Books and also a few MSS. in Marathi.

-The Administrative Committee Annual Report of this Library. 31st March, 1927.

ஷாஜி மன்னனின் அவையில் தினந்தோறும் நாடகங்கள், நாட்டியங்கள்போன்ற கலைநிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றுள்ளன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தொகுதியில் 1115-ஆம் எண் சுவடியாக இச்சுவடி பதிவாகியுள்ளது.

சுவடியின் நிலையும் அமைப்பும் :

இது ஒரு காகிதச் சுவடி. 16 ஏடுகள் உள்ளன. தேவநாகரி லிபியில் எழுதப்பெற்றுள்ளன. தமிழ்ப்பாடல் களும், தெலுங்குப் பாடல்களும் தேவநாகரி லிபியிலேயே எழுதப்பெற்றுள்ளன. இடையிடையே பூச்சிகளினால் காகிதங்கள் அழிக்கப்பெற்றுள்ளன. இந்த நூலகத்தில் இச்சுவடியைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு கி. பி. 1928-ஆம் ஆண்டு ஒரு படியெடுத்து வைத்துள்ளனர்.

இந்நூலைப் பதிப்பித்துள்ள முறை :

இந்த நூல் சமஸ்கிருதம் - தமிழ் ஆகிய இருமொழி இரசிகர்களுக்கும் உதவும் என்று கருதுகிறேன். யாப்பு முறை ஆய்வு, மொழி - இலக்கிய ஆய்வு, நாட்டிய - நாடக ஆய்வு, ஒருமொழி இலக்கணம் பிறமொழியில் ஆக்கம் பெற்றதைக் குறித்த ஆய்வு ஆகிய பலதுறைகளில் ஆராய்ச்சி செய்வோர்களுக்கும் இந்நூல் பயனளிக்கக் கூடியது. ஆதலால் தேவநாகரி லிபி அறியாதவர்களுக் காகத் தேவநாகரி லிபியைத் தமிழ் எழுத்துக்களிலும், தமிழ் எழுத்து அறியாதவர்களுக்குத் தமிழ் எழுத்தைத் தேவநாகரி எழுத்திலும் தனித்தனியே வெளியிட்டுள்ளேன்.

மேலும், சந்தர்ப்பங்களை எளிதில் விளக்கிக்கொள்ள சம்ஸ்கிருத ஸ்லோகங்களின் கருத்துக்களை மிகச்சுருக்கமாகக் கொடுத்துள்ளேன். உரிய ஸ்லோகங்களையும், பாடல்

களையும் அறிந்துகொள்ள மூலநூலில் தொடர் எண்கள் கொடுக்கப்பெற்றுள்ளன. அந்த எண்களின் உதவியால் தமிழ் - தேவநாகரி லிபிகளையும், அதன் விளக்கங்களையும் அனுபந்தத்தின் மூலம் அறிந்துகொள்ளலாம்.

சம்ஸ்கிருத இலக்கிய உலகில் இதுவரை 'குறவஞ்சி' என்னும் இலக்கியமில்லாமையால் 'குறவஞ்சி' இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றியும், இந்த 'மோகினி விலாசக் குறவஞ்சி' நூலைப்பற்றியும் சற்று விரிவாக முகவுரையில் எழுதியுள்ளேன்.

நன்றியுரை :

மன்னன் ஷாஜி அரசு கட்டிலேறி 300-வது ஆண்டான இவ்வாண்டு அம்மன்னனின் அவையில் நடைபெற்ற இக்குறவஞ்சி நூல் அச்சில் வருவது குறித்து மிக மகிழ்கிறேன். இவ்வளவு சிறந்த இந்நூலைப் பதிப்பிக்கும் பணியை நல்கிய எங்கள் நூலக முன்னாள் இயக்குநரும், மாவட்ட ஆட்சியருமான திருமதி. சோசம்மா, இ. ஆ. ப., அவர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்நூலுக்கு அணிந்துரை நல்கி சிறப்பித்துள்ள இந்நூலக இயக்குநரும் மாவட்ட ஆட்சியருமான உயர் திரு. து. இரா. இராமசாமி இ. ஆ. ப., அவர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்நூல் பதிப்பாகும்போது பல உதவிகளைச் செய்த எங்கள் நூலகத்தின் நூலகரும், நிர்வாக அதிகாரியுமான திரு. அ. பஞ்சநாதன் M.A., B.Lib.Sc., அவர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தமிழும் - சம்ஸ்கிருதமும்கலந்த இந்நூலைப் பதிப்பிக்கும்போது எனக்குச் சிறந்த அறிவுரைகூறி உதவிய

அறிஞர்கள் திரு. பு. மா. பத்மநாப சர்மா அவர்களுக்கும், பாலகவி திரு. மு. கோ. ராமன் அவர்களுக்கும், புலவர் திரு. ப. வே. நாகராஜன் அவர்களுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இதில், ஏதேனும் குறைகள் இருக்குமாயின் அது குறித்து அன்பர்கள் எழுதினால், அடுத்துப் பதிப்பிக்கும் போது 'திருந்திய பதிப்பாக' வெளிவர அது உதவும். எல்லாம் வல்ல எம்பெருமான் இத்தகைய இலக்கியப் பணியில் மேலும் மேலும் என்னை ஈடுபடுத்தி ஊக்க மளிக்க வேண்டுகிறேன்.

தங்கள்,

N. ஸ்ரீநிவாஸன்,
சம்ஸ்கிருத பண்டிதர்,
சரஸ்வதி மஹால் நூலகம்.

தஞ்சாவூர்,
16—2—84.

வேண்டுகோள்

கருணையுள்ளங்கொண்ட நம் முன்னோர்கள் அரிய பெரிய இலக்கியங்களையும், பிறவற்றையும் பனை ஓலைகளில் எழுதிச் சுவடிகளாக நமக்குத் தந்தனர். அவை பல்வேறு இடங்களில் முடங்கி உள்ளன. சுவடிகள் பழுதடைவதற்குமுன் சரசுவதி மகாலுக்கு அன்பளிப்பாகக் கொடுத்துதவினால், அவை மக்களுக்குப் பயன்படும்.

மகாலுக்குக் கொடுப்பதன் மூலம், சுவடி தந்தவர்களும், சுவடி எழுதியோரும் அழியாப்புகழை, பெருமைசால் சரசுவதி மகால் உள்ளளவும் பெறுவர். அவை பதிப்பாகி வருமாயின் சுவடி தந்தார் பெயர் இடம்பெறுவதோடு, அப்பதிப்பில் ஐந்து பிரதிகளும் பெறுவர்.

எனவே, நாம் பெற்ற பேறு பெறுக இவ்வையகம் என்ற எண்ணமுடைய நற்பண்பாளர்கள் தம்மிடமுள்ள சுவடிகளைச் சரசுவதி மகாலுக்குத் தந்துதவ வேண்டுகிறேன்.

தஞ்சாவூர்

மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர்
மற்றும் இயக்குநர்
சரசுவதி மகால் நூலகம்.

॥ श्रीः ॥

॥ महाकविसप्तर्षिप्रणीतं ॥

॥ मोहिनीविलासकुरवञ्जिनाट्यनाटकम् ॥

॥ नान्दी ॥

सरस्वतीस्तुतिः

॥ अरुशीर् वृत्तम् ॥

1. सुरपतिसदृशकीर्तेः सुन्दराङ्गस्य शाह-
नरपतेर्वैभवानि नाट्यतः सदसि वक्तुम् ।
सरभसमागतायास्सादरं किरातिकायाः
चरितमारचयितुं तां चतुर्मुखदयितां वन्दे ॥

विनायकस्तुतिः

2. वारणराजवक्त्रं वराऽभयसहितं तेजः
कारणं जगतामेकं करविधृतसृणिपाशम् ।
चारणसिद्धवन्द्यं चतुर्भुजं नत्वा तत्सं-
प्रेरणयाऽहं वक्ष्ये प्रथितशाहेन्द्रकीर्तिम् ॥

सुब्रह्मण्यस्तुतिः

3. धनपतिसमकोशस्य धार्मिकस्यावनीन्दोः -
अनितरसमानवीर्याऽनङ्गजप्रथितमूर्तेः ।
वनितया विहरतोऽस्य वर्ण्यते शाहनेतुः
गुणगण इह सहाया गुहदयिता मे भूयात् ॥

त्यागराजस्तुतिः

4. कनकशैलेन्द्रचापः कलितकर्पूरगात्रः
तनयसहचरीभ्यां वेष्टितो रत्नसिंहा- ।
सनपतिस्त्यागराजः शाहभूपालमौलेः
अनुदिनं मङ्गलानामावलिं संविधत्ताम् ॥

॥ तोडय दरु ॥

5. जय जिताखिलदनुज
जय भृतमुनिसमाज ।
जय लालिततनूज
जय देवराज ।
जय पदजिताम्भोज
जय नमदमरराज ।
जय शाहजिकृतपूज
जय त्यागराज ॥ (जय जय) -१

कटिविधृतमृदुचीर
कमनीयफणिहार ।
निटिलाग्निहुतमार
निर्मलाकार ।
घटितशशिकोटीर
कलितबहुकर्पूर ।
जटिलतरकचभार
जय त्यागधीर ॥ (जय जय) -२

सुररिपुनिकरकाल
सुन्दरामलशील ।
दरहसितसुकपोल
दीनजनपाल ।
करतलहरिणलोल
कल्हारकृतमाल ।
गरलमसृणगलनील
गिरिजानुकूल ॥ (जय जय) -३

हृतविनतजनताप
हारभसितालेप ।
कितववचनदुरवाप
कृत्तिवृतसमीप ।

मतिमन्मनोदीप

महनीयसल्लाप ।

कुतुककरनिजरूप

कनकगिरिचाप ॥ (जय जय)

[सूत्रधारः - अस्य नाटकस्य कथासंग्रहः]

॥ अगवल् ॥

6. भोसलकुलेन्द्रे भूतलचन्द्रे ।
भासुरवपुषा पराजितमदने ।
नीतिकलादिनिखिलविद्यानाम् ।
एकनिवसतावेकभूपाल- ।
मुख्यकुमारे मुग्धविहारे ।
वाहननिर्वाहारोहणचतुरे ।
चोलधरिव्यास्सुकृतविशेषैः ।
पालयामीति प्रजा निखिलाश्च ।
कमलाधव इव कार्मुकपाणौ ।
विमलचरित्रे विधृतप्रतिज्ञे ।
शंहजिभूपाल सदर्चनातिशया- ।
दिह वयं वसाम इति निजलोका- ।
त्समदोत्कर्षैः प्राप्तभूलोकान् ।
समुचितनिर्मलसह्यजातीर- ।

तटद्वयनिलयान् तानमरौघान् ।
तडित्प्रभारुचिरान् तादृशभजनैः ।
आराधयितुं अतितरां चतुरे ।
राजितवदने राजराजेन्द्रे ।
साधुतराध्वरसतताह्वानैः ।
अनिशमागमनेष्वलसतां मत्वा ।
दृढवसतीनामिव भुवि सुराणाम् ।
भूसुरेन्द्राणां पोषणनिरते ।
निखिलजनानां नित्यकृत्येषु ।
सुखमभिमृश्य शुभमपि वितीर्य ।
पालनचतुरे पार्थिवतिलके ।
लीलया जगतां लालनकुतुके ।
वासवतुल्ये वरमणिमाले ।
शासति जगतीं शाहभूपाले ।
काचन किराती कनकभूषाढ्या ।
वाचा सुधया वञ्चितभुवना ।
नेतरि नितरां नियमितहृदया ।
भूतलकमला भूतभविष्य-
द्वर्तमानज्ञा नवरत्नभूषा ।
नर्तनविद्यामूर्तिरतीव ।
नृत्यैस्सर्वानपि वशयन्ती ।

मत्तमातङ्गमदालसगमना ।
कमलावतिकां कामशरार्त्तां ।
विमलकपोलां विवशामलसां ।
शाहभूपाले सन्ततं चित्तम् ।
मोहतः कृत्वा मुषितकर्तव्याम् ।
ललितवचोभिः लालयन्तीव ।
कलितविश्वासां कथमपि कथनैः ।
प्रीणयन्ती तां प्रियतमावाप्त्या ।
प्राणनायिकया परमथ भूपे ।
तादृशविहारैः तया सह मुदिते ।
स्वयमपि पत्या सुलभं रमते । -इति
वृत्तमशेषं विस्तरात्कथये ।
तदिह मे भणितिः रमणीयाऽपि ।
बालकवच इव लाल्यतां विबुधैः ॥

॥ तदनु कमलावतीनायिकायाः सख्याः प्रवेशः ॥
(தலைவி கமலாவதியின் தோழியர் தோன்றுதல்)

॥ अरुशीर् वृत्तम् ॥

7. इन्दिर नेनवे पोत्ति इप्पुवि वेन्त रेल्लाम् ।
वन्दडि वणङ्गु शंहजि मन्नन्मेल् मैयल् कोण्डु ।
सन्ततं तयङ्गि मेणि तलर्कम लाव तिप्पेर् ।
सुन्दर त्तिरुवा मन्त सुमुकितन् सखिवन्ताले ॥

दरु

8. उल्लासमाननटैयुं कोञ्जु किलिपोल्
ओथ्यारमान मोलियुम् ।
मेल्लियरक्केल्लां मेलान कमलावति
मेच्चु सखि तोणिनाल् ॥

அறுசீர் விருத்தம்.

9. काचन नृपतिकन्या कमलावती नाम्ना ।
पूजिता रतिषु मोदाद्भूभुजा या मृगाक्षी ।
सा चिरमन्यासक्तं शाहभूपालवर्यम् ।
श्रीचोलदेशराजं चिन्तयन्त्यभ्युपैति ।

दरु

10. सरसिजलोचना सांप्रतं शाहेन्द्र-
विरहाकुला सरसविहृतिलोला
करकमलतलसितमणिकङ्कणा मृदुतनुः
कमलावती धुरि शनैरुपैति ॥ -१

ललितहृदये मुहुर्ललनां परां रहसि
लालयति शाहभूपालवर्ये ।
लुलिततनुशोभिता लघुतरमिव
स्वं च कलयन्त्युपैति सा कमलावती ॥ -२

कञ्जदललोचनं कन्दर्पनिभतनुं
तञ्जापुराधिपं शाहभूपम् ।
मञ्जुतरभूषणं मनसि विभुमनुचिन्त्य
कुञ्जरगतिः कुतुकतस्समेता ॥ -३

கட்டளைக் கலித்துறை.

11. बाला तु कापि लताभवने भवदाकलिते ।
तालानुकारिकुचावनता त्वदनागमनात् ।
लोला भवद्रतिकेलिषु सा लुलितेतितराम् ।
कोलाहलं कुरु शाहनृपाय कुहूमुख मे ॥

दरु

कमलावती :-

12. सुदति शीघ्रमेष्यामीति
सुललितं वचोभिहितम् -त्यागराज
मदनाकृतेश्शाहेन्द्रस्य
मायां किं वा कथयामि ? -त्यागराज -१

मामतिसन्धाय सत्यं
अन्यामेवाऽसौ भजते -त्यागराज
कामहतकबाधायाः
कथय किं करोमि कृत्यम् -त्यागराज -२

त्वामहं दैवतमिति

तोषये पूजया मोहात् -त्यागराज

सोमचूड नीतिरेषा

सुमुख किं ते कथय युक्ता -त्यागराज -३

कामपूर्तौ त्वां भजतां

कमनीय तव का हानिः ? -त्यागराज

सोमास्कन्द किं तेऽथवा

सुखमयसे त्वं वामाक्ष्या ? -त्यागराज -४

कान्तेन त्वं शाहेन्द्रेण

घटयसि चेन्मामधुना -त्यागराज

किं तथाऽहं नाकलये

क्रीतेव तव सपर्याम् -त्यागराज -५

கட்டளைக் கலித்துறை.

13. शतास्त्रजालमनङ्गो किरन्मयि शाहविभो ।

जेतासि टिल्लिपतेरपि संप्रति जेतुमहो ।

वीताङ्गमेनमनादरमावितनोपि यदि ।

तातारमत्र कमाकलयामि तदा भुवि मे ॥

कु 2

கமலாவதி தோழியிடம் கூறல் :

॥ पदम् ॥

14. एकराज गम्भीरन् इदमां सात्व कुमारन्
भोगदेवेन्द्र नन् गुणरामलेन् मनदु
वाडुमो - अवन् लीलयै
नाडुमो - इप्पडि सुखं
तेडुमो - इन्नमवनै
कूडुमो - सोडाहमाने (एक)

कळभमणिन्दमुलै पुलकमरुम्बामले ।
इळमै परुवं दन्निल् तलरुवतेन्नुडय ॥
योगमो - अल्लादनु
भोगमो - एवर् शबित्त
शापमो - अन्नमेयेन्तन्
पापमो - पावि दैवमे (एक)

शाहराजेन्द्र भूपन् सरसगुण सल्लापन् ।
मोहन मदनरूपन् मुत्ताडवे येन्नुडन् ॥
वारानो - कनिवायूरल्
तारानो - इंद तुयर्
तीरानो - वन्देन् तापं
पारानो - पावि दैवमे ॥ (एक)

கலித்துறை.

15. ईलागु नेनु दिनमु हृदयेशुनि ने दलचि ।
चालानु तापपडवशमा ? सर्वेशुड्ड नन् ।
नेलागु रक्षिचि शाह महीपुनितो नेपुड्ड ।
बालारा चेरुदुना चालभूमि नृपालुनितो ।

दरु

(एलपदम्)

16. नेटिवरकु नायन्दु नोचेलियारा - वाड्ड
निरतिशय प्रेमजेशे चेलियारा ।
पोटिगा आसुदतियन्दु चेलियारा - सहजि
भूपालुड्ड चेरे निपुड्ड चेलियारो ॥ -१

नाकंटे वानिकि अदि चेलियारा - नयमु
नान्तरङ्गमाय चेलियारा ।
आकुंटे नेनेमिशेतु चेलियारा - वाड्ड
आतीरुने चलमुजेशे चेलियारा ॥ -२

माय वलवेशि अदि चेलियारा - तन
माटकु लोजेसे वानि चेलियारो ।
नायन्द मीरिन दयगा चेलियारा - वानि
नातो गूर्पगादा नेटिकि चेलियारो ॥ -३

(வேறு)

கட்டளைக் கலித்துறை.

17. लीलासु सागसि शाहनृपे लघु मे वचनात्
चेलाञ्चलं च विधूय जवाच्चलिते हृदयम् ।
डोलायितं सखि मे नितरामुडुराजमुखम्
चोलावनीपतिमानय भोसलनाथमये ॥

॥ पद्यम् ॥

॥ पल्लवी ॥

18. इन्दविरहं येन्दनुक्कु
येप्पों तोलैयुं शोल्लु ॥ (इन्द)

॥ अनुपल्लवी ॥

सन्ततमुं येन्तनुळं
सहजिराजनै निनैन्दु ॥ (इन्द)

॥ शरणम् ॥

चन्द्रकान्तमणि मेडैयिल् पायुं
सुन्दरं सिरन्दुयर् मलरणैमीतिल् ।
अन्तमान भोसलकुल नायकन्
इन्द्रभोगमाय् वन्दणैयामल् ॥ (इन्द)

तुङ्गन्विकुल शेखरणन् तन्नै
अङ्गजन् विविध खेलियिल् नयमाय् ।
पोङ्कमाहवे कोंकैयिलनैन्दु
नंकैये अवनै नान् मरुवामल् ॥ (इन्द) -२

परितविक्कुते पावियेन् मनतु
सुरतलीलैयिन् सुखन्तनै निनैन्दु ।
सरसन् तञ्जैयाल सहजि नराधिपन्
वरवु कण्डु नान् मनमकिलामल् ॥ (इन्द) -३

கட்டளைக் கலித்துறை.

19. इल्लैयेन्नातरुल् एकोंजि मैन्दन् इवरुन्तङ्क
पल्लकिलेरि वरुं वीथि कण्डन्तप्पावैयिवर्
नल्ल वडिवेन् मोहं कोण्डालडि नामवरै
सोल्लक्कणक्कुमुण्डो तञ्जैयाल् मन्नन् तांकैयरे ॥

दरु

॥ पल्लवी ॥

20. आसै कोण्डेन् सहजीन्द्र नावलन् मीदिल् (आसै)

॥ अनुपल्लवी ॥

नेसमाहि मोसं सेय्यदरियामल् ॥ (आसै)

॥ शरणङ्गल् ॥

कादलानारेन्तनैप्पाल् आवारा - इन्द
काशिनियिल् कण्डतुण्डा ? मेल्लिये शोल्लाय्
तोतकमे सेयदारेन्तन् मीतिल् - अवरायिनि
शोल्वतेतु अवर् नीति तोकैये पाराय् ॥ (आसै) -१

वातुशोन्न पेण्कलुड नेतुशोल्वेन् - अवर्
वार्तयैं मिह्वुं नंबि मैयलागिनेन्
भंदकमे शेव्वदरियामल् पोनेन् - पेण्
बुद्धियिले मुट्रुं मोसं पोनेन् नान् ॥ (आसै) -२

येल्लामुमुन्दनुक्का दयवु काणेन् - नान्
येन्नसेय्वे निन्नमवर् वरवु काणेन्
मेल्प्पोय् अलैत्तुक्कोण्डु वाडि माने - माय
कल्लनवन् मार्गमेतु अरिन्दिलेने ॥ (आसै) -३

सहजि महिप निङ्के वाराणो - येन्नै
सरसमाय् वन्दुमुन्पोल् सेरानो
नकक्कुरिवैतेन् मोहं तीराणो - कूडि
नयमाय् चरुत्रि मुत्तन्ताराणो ॥ (आसै) -४

அறுசீர் விருத்தம்.

21. आलि मे हृदयतापं अतितरां जानासि त्वं ।
चोलदेशाधिपेन चिरमपि वञ्चितायाः ।
पालनं मम तु कर्तुं प्रभवसि यदि किरात- ।
बालिकामानय त्वं प्रष्टुमेवाशयं मे ॥

(கமலாவதியின் மையலைத் தீர்க்கவேண்டி அவளது தோழி குறிகேட்க உடன் குறத்தியை அழைக்கச் செல்லல்)

दरु

22. कमलावतीहृदयकामव्यथां परिहर्तुं ।
सुमुखी सखी किरातीं सत्वरमानेतुं याति ॥

अथ किरातिकाप्रवेशः — குறத்தி வருதல்

दरु

1. पाहि पाहि मुनीन्द्रवन्दित
पाहि शाहनृपार्चित ।
पाहि विधिहरिमुखसुरेडित
पाहि मङ्गलदायक ॥ (पाहि पाहि)

2. तुङ्गपीनकुचानन्दाङ्ग - नि
जाङ्गना लसिताभङ्ग ।
पिङ्गकेशतरङ्गशोभित
गङ्गयाश्रित शङ्कर ॥ (पाहि पाहि)

3. पङ्कजाक्ष मृगाङ्कचूड
मत्तगजत्वगलङ्कृत ।
पुङ्गवध्वज शङ्करी - हृद-
येश सुन्दर किङ्कर ॥ (पाहि पाहि)

4. वित्तनायकक्लृप्तपूजन
मत्तवैरिविदारण ।
सप्तऋषिकविभक्तितोषित
चित्तसन्नुत मुक्तिद ॥ (पाहि पाहि)

॥ अरुशीर् वृत्तम् ॥

23. करतलविधृतपेटी करिमुखानुजवधूटी ।
चरणनलिनं मृगाक्षी चेतसा भावयन्ती ।
चिरविरहार्त्तां बालां शाहराजेन योक्तुम् ।
वरयुवतीनां मुख्यां वनचरवधूरुपैति ॥

दरु

॥ पल्लवी ॥

24. वञ्चिवन्दाल् - कुर
वञ्चिवन्दाल् ॥ (वञ्चि)

॥ अनुपल्लवी ॥

वञ्चिवन्दाल् नलिनमलरडि

सेञ्चिलंबोलिमिन्नवे (वञ्चि)

॥ शरणम् ॥

तञ्जैवाल् सहजेन्द्रन् पुकल्

रञ्चितमाय् पाडि आडवे ॥ (वञ्चि)

दरु

25. तन्वी समेति सा - विपिनचर-

तन्वी समेति सा (तन्वी) -ध्रु

1. मञ्जुलमणिखचितमकुटवती - नटन-

रञ्जितनिखिलजना रजनीकरवदना (तन्वी)

2. गीतजितकोकिला गमनजितमराला ।

पादजितकमला पठितशाहजिलीला ॥ (तन्वी)

3. मन्दरगिरिपृथुलमहितकुचयुगला ।

सन्ततं शाहभूपालसरसगुणानादितुम् ॥ (तन्वी)

கட்டளைக் கலித்துறை.

किरातिका :

26. दीतवभासि कमलावति प्रणयादिह ते ।

ध्यानाधिहेतुमहं कलये कृशता वपुषि ।

प्राणेशितुर्विरहादजनि प्रददासि यदि ।

नानाविधानि च भावि फलान्यचले कथये ॥

அறுசீர் விருத்தம்.

कमलावति :

27. पदजितकमले भाविफलं तव कथयामीति ॥
वदसि हि भवतु का ते ? वनभुवि चरतां रीतिः ? ॥
कीदृशी जातिर्विद्या ? किं तव कुलस्य दैवम् ? ॥
मादृशां वक्तुमर्हं यदि वद निखिलं बाले ॥

दरु

किरातिका :

28. 1. वनिते मे जातिविद्यां
वदन्त्याः शृण्वनवद्याम् ।
घनजघने प्राप्य तु यां
कलयामो भुवमभयाम् ॥

2. अब्धिमपि हसितलवैः
अयि शोषं गमयामो ।
दुग्धमिव विषमपि च
तूर्णमयि कलयामो ॥

3. आकाशादिन्दुमपि
हन्त भुवि गलयामो ।
साकारमपि कालं
सपदि लयं नेष्यामो ॥

4. मृतमपि नो मन्त्रबलैः
युतजीवं कलयामो ।
द्रुततरमानेष्यामो
दूरगतमपि सविधे ॥

5. किञ्च करे जगदखिलं
किं दर्शयिष्यामो ।
वञ्चनया विबुधान्नो
वचनवशं नेष्यामो ॥

6. पाकमपि ज्वलनं विना
पश्य सखि कलयामो ।
साकमदर्शनमखिलैः
सपदि लयं किं यामो ॥

7. सेनानाथं हृदयेशं
संसेव्य निवसामो ।
वनभूमिष्वनिशमपि
विपिनचरैर्विहरामो ॥

8, भावनया भुवनमिदं
पश्यामो वह्निमयम् ।
देवसेनाकृपया
दिवि भुवि वा विचरामो ॥

அறுசீர் விருத்தம்.

29. वञ्चनाकिराति वाक्यैस्तव वशगतनृपाणाम् ।
रञ्जनात्कानि कानि रतिनिभे भूषणानि ।
मञ्जुलान्यर्जितानि मम पुनरादरेण ।
कुञ्जरगमने सर्वं कुतुकतः कथय बाले ॥

கலித்துறை.

30. अस्तु तव कल्याणमादरात्ते कथये ।
विस्तारमाभरणानां विविधनृपदत्तानाम् ।
निस्तुलगुणैकनिधौ निखिलधरणीशमणौ ।
न्यस्तहृदये शृणु त्वं निखिलमयि शाहनृपे ॥

दरु

31. *1.* गौडाधीशसमर्पितस्सखि
चूडामणिरयमादरात् ।
पाण्ड्यदेशपतेरिदं मणि-
कुण्डलयुग्मसमर्पणम् ॥

2. नेपालेन्द्रमृगीदृशा - मम
नूपुरयुग्ममिहार्पितम् ।
मालवराजसमर्पितं किल
वालीयुगं कर्णभूषणम् ॥

3. कोङ्कणदेशमहीभुजाऽस्मि - सु-
कङ्कणयुग्मविभूषिता ।
अङ्गभूपनतभ्रुवा - पुन-
रङ्कुलीयकमर्पितम् ॥

4. केरलदेशसुमध्यया - मम
हारलता च समर्पिता ।
केकयदेशसमार्जितं - सखि
केयूरं तदिदं मया ॥

5. मैथिलदेशमहीभुजा - मणि-
मेखला च समर्पिता ।
माथुरभूपति रञ्जनात्परि-
धानयुगं च मयार्जितम् ॥

6. कोशलदेशमहीभुजा - मम
नासामौक्तिकमर्पितम् ।
कौशाम्बीन्द्रसमर्पितं - किल
कुङ्कुमचोलयुगं च मे ॥

7. लाटदेशमहीभुजा - मणि-
पेटिकेयमिहार्पिता ।
शाहभूमिधरेण ममेतर-
दीहिताधिकमर्पितम् ॥

8. किं ददासि ममाधुना - वद
कीर्त्तयामि तवाद्भुतम् ।
रन्तुमादरेण शाहजि
मण्डलेशसमागमम् ॥

அறுசீர் விருத்தம்.

32. प्रतिनृपवन्द्यशाहपार्थिववरस्य देशे ।
कति कति सुरालया वा कानि पुण्यस्थलानि ? ।
वद तव विदितान्यासन्वरतनो तानि सर्वा- ।
ण्यतितरां श्रोतुमेतदाकुलं मानसं मे ॥

दरु

33. आकर्णय त्वमिदानीं - मया
सेवितगोकर्णादि स्थलानीम् ॥ (आकर्णय त्वम्) -ध्रु.

1. वाराणसीपुरकाञ्चीमद-
वारणकाननवाञ्च्यपुराणी ।
न्चारुचिदम्बरनगरश्री-
कमलापुरसेतुमुख्यानि ॥ (आकर्णय त्वम्)

2. मायूरमध्यार्जुनादि-

वेदारण्यं वेदपुरञ्च ।

छायावनं कुंभघोणं

शमनान्तकस्थलं पापविनाशम् ॥ (आकर्णय त्वम्)

3. श्रीरङ्गकालहस्त्यादि-

श्रीतपस्तीर्थपुरं सप्तयोगी ।

स्फारगतिप्रदमाद्यं - पर

मातृभूतेशपुरं जगन्नाथम् ॥ (आकर्णय त्वम्)

4. तञ्जानगरमनिन्द्यं - ललि-

तातुलशाहमहीपतिगुप्तम् ।

पञ्चस्थलमाद्यं परि-

पावनतरं मधुरानगरं च ॥ (आकर्णय त्वम्)

அறுசீர் விருத்தம்.

क्रमलावती :

34. पथि पथि सञ्चरन्ती बालिके शाहपृथ्वी- ।
पतिभुजपरिपालितेऽस्मिन्बहुविधे पुण्यदेशे ।
कति कति शैलदृष्टाः कानने वा पुरे वा ? ।
कथय मे सर्वमेतत् काननं चारु बाले ॥

[1]॥ छन्दवृत्तम् ॥

---

1. मातृकायां न दृश्यते,

दरु

किरातिका :

35. 1. चन्द्रगिरिरतुलतरचारुनिषधाद्रिः ।
मन्द्रगिरिप्रथितगिरिमलयगिरिरम्य ॥

2. विन्ध्यगिरिरब्धिगत मैनाकशिखरी ।
गन्धमादनगिरिः गिरिनायकश्च ॥

3. वृद्धगिरिररुणगिरिर्वेङ्कटगिरिश्च ।
रत्नगिरि कनकगिरि रजतगिरयं च ॥

4. सप्तर्षिसरसपदविन्यासधन्याः ।
सप्तकुलगिरयोऽपि दृष्टाः किमन्यैः ॥

அறுசீர் விருத்தம்.

कमलावती :

36. वनभुवि चरतां शीलं वरसुरवसतीश्शैलान् ।
घनजघने मे सर्वं कथितवत्या भवत्याः ।
धनमपि बहुधा भूषां तन्वि ते ददामि किञ्चित् ।
मनसि मे विद्यमानमखिलमाकलय बाले ॥

दरु

किरातिका :

॥ पल्लवी ॥

37.
श्रूयतां मे वचनमिदम् – श्रूयतां मे (श्रूयताम्)

॥ अनुपल्लवी ॥

सायं भवदाशयः

सफलो भविता तन्वि (श्रूयताम्)

॥ शरणम् ॥

1. शाहभूपालचन्द्रे

सकलमहीभृदिन्द्रे ।

मोहमासाद्य बाले

मुह्यसि रतिलोले ॥ (श्रूयताम्)

2. अन्यवधूभणितिं

अवशादपि कदापि ।

धन्यश्शाहजिराजः

तरुणि न कुरुतेऽसौ ॥ (श्रूयताम्)

3. मुग्धे किं चिन्तयसि ?

मोहादेष्यति सत्यम् ॥

सत्वरं हरिणाक्षि

शाहभूपतिरद्य ॥ (श्रूयताम्)

कमलावती :

38. सूट्टिनाल् मैयलन्त सुरुवुमिन्नाकैयालेन्

वीट्टिनिल् इणङ्गालिन्त विधितनै कुरत्ति केलाय् ।

ताट्टिकन् सहजिराजन् तन्नैयुन् कुरियिनाले

कूट्टिनाल् उनक्के माने कोडिप्पोन् तरुकुवेने ॥

कु 4

कुरत्ति :

39. अन्नये पोडि् केलाय् अङ्कय विलिये पोडि्
अन्नमे पोडि् वलि अंमैये पोडि् पोडि् ।
पोन्नणि मान्तर्केलां पुकल् कुरिनिकलत्तुं पोतु
मुन्नेनक्करुल् सेयदार्पोल् मुडि्लुं तुणैशेयवाये ॥

॥ पल्लवी ॥

40. इप्पां वरप्पोरान् - अडिमाने
इप्पो वरप्पोरान् ॥ (इप्पां)

॥ अनुपल्लवी ॥

येप्पो वरप्पोरान् येकराजन् मैन्दन्
सेप्पारुं कोङ्कैमेल् सेन्तुविलैयाड ॥ (इप्पो)

॥ शरणम् ॥

1. अतिकमोहंकोण्ड अरिवैये उन्मीदिल्
पदरिवेहमुडन् परवसमाय् उन्नै ।
जतनं जतनमेन्ड्रु चरुवि चरुवि मेल
मदनन् खेलिशेय्य वलियत्तेडिक्कोण्डु ॥ (इप्पं

2. वण्णच्चेलै रेण्डु वङ्कार पदक्कं रेण्डु ।
अण्णमे पूच्चेण्डुं अडवाय् कैयिल् कोण्डु
मन्नन् सहजिराजन् माने उन्दन् वीट्टिनिल्
उन्नैवक्कूड वेण्डि ओय्यार माहवे ॥ (इप्पे

3. वल्लमैयाल् मिक्क मन्नवरवेरालुं
वेल्लप्पडाद दिल्लि वेन्दन् पडयै वेन्ड्
सेल्वन् रणविजयन् सेन्तमिल् वाणर्गल्
शोल्लुक्कुकन्तरुल् सुगुणन् सहजि धीरन् ॥ (इप्पों)

வெண்பா.

41. कामशरदीनाः घटितवती काः पूर्वं
कामिनि ! त्वं कान्तैः कथय मे - सोममुखि
नामकथनात्तासां नलिनेक्षणे मम च
कामशरबाधा वशी ॥

॥ मट्टुवृत्तम् ॥

किरतिका :

42. तालसदृशस्तनि मां पृच्छसि हि कान्तेन तन्वि पूर्वम् ।
मेलितवतीं कां वदेति शृणु ताः कान्तैर्मे प्रभावात् ।
आलि भुवि दमयन्ती रुक्मिणी चान्याश्च योजितास्तत् ।
चोलपतिना त्वमपि शाहभूपेन भव सुखवतीह ॥

कट्टियङ्गारन् :

43. कोङ्गणर् कलिङ्गर् शोणर् कुडकर् करनाडर् चीनर्
इङ्गित समयं पार्त्तं इणैयडि तोलुतु पोड्रुम् ।
मङ्गयर् मदनन् सहजि मन्नवन् उयर्न्नाट्टिल्
सिङ्गियै नाडिक् कोल सिङ्गनुं ताण्डि नाने ॥

दरु

44. सिङ्गनुं वन्दाने सिन्नवङ्कार
सिङ्गियैंत्तें डिक्कोण्डु (सिङ्गनुं)

1. मेय्युं करङ्कट्टि विलियुं मिकउरुट्टि
सेय्युं करुममं तेरियामल् जगमुलुतुं तेडि
कैयिल् कोल् कोण्डु काल्कल् तङ्कमार
दैवक्कुरप्पेण्णै तेडिक्कोण्डु ॥ (सिङ्गनुं)

2. अञ्जुकन्माद् आरम्भयिलुंरूप
मिञ्जिय मोहन मिण्णालै
कोञ्जुकिलि येनकुरकरुं मकिल्
वञ्जियैक्काणामल् मैय्यलुडन् ॥ (सिङ्गनुं)

3. तैयलर्मोह सरस गुणाकरन्
तुय्यवर्पाट्रुं दुरैराजन्
वैयंपुकल् सहजि मन्नन् गुणं तुति
सेय्युं कुरत्तिमेल् सिन्तैयुडन् ॥ (सिङ्गनुं)

पद

॥ पल्लवी ॥

45. साशमुपेता क्व नु सखि
सा मम दयिता ॥ (साशमुपेता)

॥ अनुपल्लवी ॥

सा मम दयिता सरसिजपादा
सुमुखि विनीता सुन्दरगीता (साशमुपेता)

॥ शरणम् ॥

1. शाहमहीप समक्षमतित्वरं गत्वा - तस्य
साहसशौर्यादिसद्गुणजालं स्तुत्वा - बहु-
वाहनवस्त्रवराभरणानि गृहीत्वा
सत्वरमेयां इत्यभिधाय
नृत्तकलायां उत्तमगेया (साशमुपेता)

2. राजाधिराजमहाराजशाहजिराज - पर-
राजकिरीटविराजितनिजाङ्घ्रिसरोजं - स्तोतुं
पूजितविद्वत्कवीश्वरपोषणभोज-
रञ्जनमेषा वञ्जनभाषा
मञ्जुलवेषा शिञ्जितभूषा (साशमुपेता)

3. चित्तभवायुधकञ्जदलायतनेत्रं - सखि
नित्यमुदञ्जितनिस्तुलशोभनपात्रं - प्रिय
सप्तऋषिकविसन्नुतचारुचरित्रं
वन्दितुं बाला नन्दनशीला
चन्दनमाला बृन्दविलोला (साशमुपेता)

शिङ्गस्य सखा[1] वचनम् :

அறுசீர் விருத்தம்.

46. कतिपयदिनवियोगात् काननचारिन् तन्व्याः ।
मतिरपि गता ते किं वा मनसि वा विकृतिः काचित् ।
अतिनिकटस्थां जायामपि तु पश्यसि त्वं ।
तदिह तन्वीं विलोक्य तरल ते वद वक्तव्यम् ॥

सरुवल् सिन्धु :

(सिङ्गन् - सिङ्गियोः संभाषणानि)

47. सिङ्गन् : सिङ्गियैक्कण्डेने - येन् वङ्गण (सिङ्गि)

1. ओय्यारक्कारि नयक्कारि पेसडि सिङ्गि - पोदुं
मेय्यिन् पेरावल् उन्मय्यल् तनै मादरसि सिङ्गि ।

2. उन्दनै कूडामल् उल्लमुरुहुते सिङ्गि - पोदुं
इन्दवगै येल्लामेन्नोडे पेसादे सिङ्गा ॥

3. वण्डारुं कून्तलै वारिमुडिप्पेनो सिङ्गि - पारिल्
कण्डार् नकैक्किल् करुमं पुकलादे सिङ्गा ॥

4. आशै वशमल्ल अय्योमुत्तन्ताडि सिङ्गि - इङ्गे
पेशादे पोदुं नी पेण्डाशै कोण्डदु सिङ्गा ॥

---

1. मातृकायां 'सखी' इति दृश्यते ।

5. कैयेडुत्तुन्नैनान् कुंपिडुवेनोडि सिङ्गि - अड
मैय्यलरिवेन्नान् वंवुदनैविडु सिङ्गा ॥

6. तैय्यले मेत्तत्तयङ्गुदडिमनं सिङ्गि - अड
पैय्यले येन्नैनी भङ्गप्पडुत्तादे सिङ्गा ॥

7. येत्तनैकोडि तवञ्चैदाय् नी येन्दनैक्कूड - पोदुं
मेत्तमेत्तप्पेच्चु वित्तारं पेसादे पोडा ॥

8. उल्लासमाह वारुपेच्चुप्पेशडि सिङ्गि - मेल
शोल्लादु पालत्ते नी शूदु पडियादे सिङ्गा ॥

9. वारायो शाहजि मन्ननैप्पोत्तनी सिङ्गा - अडि
वारेनुन्दन् कनि वायूरल् तारायो सिङ्गि - आकिल् ॥

10. शहजि महिपनै सन्दिच्चु वन्दुनान् सिङ्गा - शोल्लु
वहवहया येन्न वरिशै कुरि शोन्ने सिङ्गि ॥

11. शेल्वमुङ्गीर्तियुं शीरुं पुकलुं मेन्मेल् - इन्नं
नल्लवरिशैयुं नाडुं वरुमेन्नु शोन्नेन् - माने ॥

12. इन्दक्कुरिशोल्ल येन्नेन्न वाङ्गिने सिङ्गि - वेल्लि
अन्दैयुं पोन्निनरलुं वाङ्गिनेन् सिङ्गा - आहिल् ॥

13. इरुवरुं कूडि यिणैयाक वाललां सिङ्गि - आहिल्
मरुवाय् येन्नैयुन्तन् मैयलतीरवन्दु - सिङ्गा ॥

48. अन्तमिल् शोलनाडालुं वेन्दन् अतिशयमां कुडैवालि नीति वालि ।
अन्तणर्कल् वालि तमिलपुलवोर् वालि अरिवैयर्कल् वालि
अवन् कीर्ति वालि ।
सेन्तमिलोर् पोड्रुमेकोजि मैदन् सेनैयेल्लामिप्पुविथिल् शिरन्दुवालि ।
सन्ततमु सप्तर्षिक्कविकोण्डाङ्ग शहजिभूपालन् नित्त वालिताने ॥

அறுசீர் விருத்தம்.

49. मङ्गलं विजयिशाहभूपतेरतुलकीर्त्तेः ।
अङ्गजसमानमूर्त्तेः अग(सु)ताऽनिशङ्करोतु ।
शङ्करश्चास्य कोशसचिवराष्ट्राप्तदुर्ग- ।
तुङ्गवारणबलानां तोषितां मङ्गलानि ॥

मङ्गलदरु

50. जय मङ्गलं शुभमङ्गलम् ।
जय मङ्गलं शुभमङ्गलम् । -ध्रु.

1, मङ्गलं विबुधगणवन्दिते मङ्गलम् ।
मङ्गलं प्रालेयशैलतनये ।
मङ्गलं करुणानिधे भवतु मङ्गलम् ।
मङ्गलं पशुपतिप्राणदयिते ॥ (जयमङ्गलम्)

2. मण्डलकृताभिरुचिकुण्डलि (राज) कृत
मण्ड(न)वतो महिषि (जय)मङ्गलम् ।
चण्डिकनकोज्वलितकुण्डलप्रतिबिम्ब
मण्डितमहोविमलगण्डयुगले ॥ (जयमङ्गलम्)

3. सारसदलातिसुकुमारतनुभासिनव
हारलतिके जननि जय मङ्गलम् ।
कीरमृदुभाषिणि चकोर (न) यने तरुण-
नीरदसमानकचभारनमिते ॥ (जयमङ्गलम्)

4 लोलमणिकेयूरनीलमणिनिविडरुचि-
जाललसिते सुमुखि .जय मङ्गलम् ।
तालसदृशस्तनि विशालजघने तरल-
बालहरिणाक्षि धृतफालतिलके ॥ (जयमङ्गलम्)

5. श्यामलतरातितनुरोमलतिके कमल
कोमलकरे सुदति जय मङ्गलम् ।
चामरकरोद्यदभिरामवलयध्वनि-शु
भामरवधूभिरभिरामविनुते ॥ (जयमङ्गलम्)

6. माननवशागत गजानन कपोलभव
दानशिशिरे जननि जय मङ्गलम् ।
सूनविशिखारातिमानसग तान्नित
आननज नाभि(भी)तिदानचतुरे ॥ (जयमङ्गलम्)

कु 5

7 तेजसि दिना(धिप)समाजसदृशे शहजि
राजविनुते देवि जय मङ्गलम् ।
राजदुङ्गराजशिशुयोजित व (रां)सिनि स-
रोजवदने सकलपूजितपदे ॥ (जयमङ्गलम्)

8. मङ्गलं विमलदशनोज्वलिनि मंङ्गलम्
मङ्गलं कमलापुरादिनिलये ।
मङ्गलं चित्तभवजीविते मङ्गलम्
मङ्गलं सप्तऋषिसन्नुतपते ॥ (जयमङ्गलम्)

॥ मोहिनीविलास किरातिका चरितं समाप्तम् ॥

॥ शुभम् ॥

அநுபந்தம் - 1.

DEVANAGARI TO TAMIL SCRIPT

ஸ்ரீ சரஸ்வதி துதி

1. சுரபதி சத்ருஸ கீர்த்தே சுந்தராங் கஸ்ய ஸாஹ
நரபதேர் வைப வாநி நாட்யத: ஸதஸி வக்தும் ।
ஸரபஸ மாக தயாஸ் ஸாதரம் கிராதி காயாஸ்;
சரிதமா ரசயி தும்தாம் சதுர்முக தயிதாம் வந்தே ॥

ஸ்ரீ விநாயகஸ்துதி

2. வாரண ராஜ வக்த்ரம் வராபய ஸஹிதம் தேஜ:
காரணம் ஜகதா மேகம் கரவித்ரு தஸ்ருணி பாசம் ।
சாரண ஸித்த வந்த்யம் சதுர்புஜம் நத்வா தத்ஸம்
ப்ரேரண யாஹம் வக்ஷ்யே ப்ரதிதஸா ஹேந்த்ர
கீர்த்திம் ॥

ஸ்ரீ சுப்ரமண்யஸ்துதி

3. தநபதி ஸமகோ ஸ்ஸ்ய தார்மிக ஸ்யாவ தீந்தோ-
ரநிதர ஸமாந வீர்யாஅ நங்கஜ ப்ரதித மூர்த்தே: ।
வநிதயா விஹர தோஸ்ய வர்ண்யதே ஸாஹ நேது:
குணகண இஹஸ ஹாயா குஹதயி தாமே பூயாத் ॥

ஸ்ரீ தியாகராஜஸ்துதி

4. கநக சைலேந்த்ர சாப: கலித கர்பூர காத்ர:
தநய ஸஹச ரீப்யாம் வேஷ்டிதோ ரத்ந ஸிம்ஹா ।
ஸநபதிஸ் த்யாக ராஜ: ஸாஹ பூபால மௌலே:
அநுதினம் மங்க லாநா மாவலிம் ஸம்வி தத்தாம் ॥

தோடய தரு

5. ஜயஜிதாகில தனுஜ
ஜயப்ருதமுநி ஸமாஜ ।
ஜய லாலித தநூஜ
ஜய தேவ ராஜ ।
ஜய பதஜிதாம்போஜ
ஜய நமதமர ராஜ ।
ஜய ஸஹஜிக்ருத பூஜ
ஜய த்யாகராஜ ॥ (ஜயஜய) -1

கடிவித்ருத ம்ருதுசீர
கமநீய பணிஹார ।
நிடிலாக்நிஹுத மார
நிர்மலா கார ।
கடித ஸஸிகோடீர
கலிதபஹு கர்பூர ।
ஜடிலதர கசபார
ஜய த்யாகதீர ॥ (ஜயஜய) -2

ஸுரரிபுநிகரகால
ஸுந்தராமல சீல ।
தரஹஸித சுகபோல
தீநஜந பால ।
கரதல ஹரிணலோல
கல்ஹார க்ருதமால ।
கரல மஸ்ருண கலநீல
கிரிஜாநுகூல ॥ (ஜயஜய) -3

ஹ்ருத விநதஜந தாப
ஹார பஸிதாலேப ।
கிதவ வசனதுரவாப
க்ருத்திவ்ருத ஸமீப ।

மதி மன்மநோ தீப
மஹநீய ஸல்லாப ।
குதுககர நிஜரூப
கநககிரிசாப ॥ (ஜயஜய) -4

சூத்ரதாரன் — இந்த நாடகத்தின் கதைச் சுருக்கம்.

அகவல்

6. போசல குலேந்த்ரே பூதல சந்த்ரே ।
பாகர வபுஷா பராஜித மதநே ।
நீதி கலாதி நிகில வித்யாநாம் ।
ஏகநி வாஸதா மேகபூ பால ।
முக்யகு மாரே முக்தவி ஹாரே ।
வாஹந நிர்வாஹா ரோஹண சதுரே ।
சோல தரித்ரியாஸ் ஸுக்ருத விசேஷை: ।
பாலயா மீதி ப்ரஜ்ஞா நிகி லாஸ்ச ।
கமலா தவஇவ் கார்முக பாணௌ ।
விமல சரித்ரே விக்ருத ப்ரதிக்ஞே ।
ஸஹஜபூ பால: ஸதர்ச்சந திசர்யா ।
திஹவயம் ஸாம இதிநிஜ லோகாத் ।
ப்ரமதோத் கர்ஷை: ப்ராப்தபூ லோகாந் ।
ஸமுசித நிர்மல ஸஹ்யஜா தீவ ।
தடத்வய நிலயாந் தாநம ரௌகாந் ।
தடித்ப்ரபா ருசிரான் தாத்ருஸ பஜனே: ।
ஆரா தயிதும் அதிதராம் சதுரே ।
ராஜித வதனே ராஜரா ஜேந்த்ரே ।
சாது தராத்வர ஸததாஹ் வானை: ।
அநிசமா கமனேப் யலஸதாம் மத்வா ।
த்ருடவஸ தீநாம் இவபுலி சுராநாம் ।
பூசுரே ந்த்ராணும் போஷண நிரதே ।
நிகில ஜநாநாம் நித்யக்ருத் யேஷு ।
சுகமபி ம்ருஸ்ய ஸுபமபி விதீர்ய ।
பாலன சதுரே பார்த்திவ திலகே ।

லீலயா ஜகதாம் லாலன குதுகே ।
வாஸவ துல்யோ வரமணி மாலே ।
சாஸதி ஜகதீம் ஸாஹபூ பாலே ।
காசன கிராதீ கனகபூ ஷாட்யா ।
வாசா சுதயா வஞ்சித புவனு ।
நேதரி நிதராம் நியமித ஹ்ருதயா ।
பூதல கமலா பூத பவிஷ்யத் ।
வர்த்தமா நக்ஞா நவரத பூஷா ।
நர்த்தன வித்யா மூர்த்திம தீவ ।
ந்ருத்யைஸ் ஸர்வா நபிவஸ யந்தீ ।
மத்தமா தங்க மதாலஸ கமநா ।
கமலா வதிகாம் க்ரமச ரார்த்தாம் ।
விமல கபோலாம் விவஸா மலஸாம் ।
ஸாஹபூ பாலே ஸந்ததம் சித்தம் ।
மோஹத: க்ருத்வா முஷிதகர்த் தவ்யாம் ।
லலித வசோபி: லாலயந் தீவ ।
கலிதவிஸ் வாஸாம் கதமபி கதனை: ।
ப்ரீணயந் தீதாம் ப்ரியதம வாப்த்யா ।
ப்ராணநா யிக்யா பரமத பூபே ।
தாத்ருஸ விஹாரை: தயாஸஹ முதிதே ।
ஸ்வயமபி பத்யா ஸுலபம் ரமதே । - இதி
வ்ருத்தம சேஷம் விஸ்தராத் கதயே ।
ததிஹமே பணிதி: ரமணீ யாபி ।
பாலக செஇவ லால்யதாம் விபுதை: ॥

அறுசீர் விருத்தம்

7. இந்திர னெனவே போற்றி
இப்புவி வேந்த ரெல்லாம்
வந்தடி வணங்கும் சகஜி
மன்னன்மேல் மையல் கொண்டு
சந்ததம் தயங்கி மேனி
தளர்கம லாவ திப்பேர்ச்
சுந்தரத் திருவா மந்த
சமுகிதன் சகிவந் தாளே.

தரு.

8. உல்லாசமான நடையும் கொஞ்சுகிளிபோல்
ஒய்யாரமான மொழியும்.
மெல்லியர்க் கெல்லாம் மேலான கமலாவதி
மெச்சுகி தோணினள்.

[தலைவி கமலாவதி தோன்றுதல்]

அறுசீர் விருத்தம்.

9. காசந ந்ருபதி கந்யா கமலா வதீதி நாம்நா ।
பூஜிதா ரதிஷு மோதாத் பூபுஜா யாம்ரு காக்ஷீ ।
ஸாசிர மந்யா ஸக்தம் ஸாஹஜூ பால வர்யம் ।
ஸ்ரீசோல தேச ராஜம் சிந்தயந்த் யப்யு பைதி ।

தரு.

10. ஸரஸிஜ லோசநா ஸாம்ப்ரதம் ஸாஹேந்த்ர-
விரஹாகுலா ஸரஸ விஹ்ருதி லோலா ।
கரகமல லஸிதமணி கங்கண ம்ருதுதநு:
கமலாவதீ துரிஸதை ருபைதி ॥ -1

லலித ஹ்ருதயே முஹுர்லலநாம் பராம்ரஹஸி
லாலயதி ஸாஹஜூபால வர்யே ।
லுலிததநு ஸோபிதா லகுதரமிவ
ஸ்வம் ச கலத்யுபைதி ஸா கமலாவதீ ॥ -2

கஞ்ஜதல லோசநம் கந்தர்ப்பநிபதநும் ।
தஞ்சா புராதிபம் ஸாஹஜூபம் ।
மஞ்சுதர பூஷணம் மநஸி விபுமநுசிந்த்ய
குஞ்ஜரகதி: குதுகதஸ் ஸமேதா । -3

கட்டளைக் கலித்துறை

11. பாலா துகாபி லதாபவ நேபவ தாகலிதே
தாலாநு காரிகு சாவந தாத்வத நாகமநாத்
லோலா பவத்ரதி கேலிஷு ஸாலுலி தேதிதராம்.
கோலா ஹலங்குரு ஸாஹூந்ரு பாய குஹூமுகமே.

தரு.

கமலாவதி :

12. ஸுததி சிக்ரமேஷ்யா மீதி
ஸுலலிதம் வசோபிஹிதம் - த்யாகராஜ
மதநாக்ருதேஸ் ஸாஹேந்த்ரஸ்ய
மாயாம் கிம் வா கதயாமி? - த்யாகராஜ -1

மாமதி ஸந்தாய ஸத்ய
மந்யாமேவாஸெள பஜதே - த்யாகராஜ
காமஹதக பாதாயா:
கதய கிம் கரோமி க்ருத்யம் - த்யாகராஜ -2

த்வாமஹம் தெய்வமிதி
தோஷயே பூஜயா மோஹாத் - த்யாகராஜ
ஸோம சூட நீதிரேஷா
ஸுமுக கிம்தே கதய யுக்தா - த்யாகராஜ -3

காமமூர்த்தெள த்வாம் பஜதாம்
கமநீய தவ கா ஹாநி:? - த்யாகராஜ
ஸோமாஸ்கந்த கிம் தே அதவா
ஸுகமயஸோ த்வம் வாமாக்ஷ்யா?
- த்யாகராஜ -4

காந்தேந த்வம் ஸாஹேந்த்ரேண
கடயஸிசேந் மமாதுநா - த்யாகராஜ
கிம் ததாஹம் நாகலயே
ச்ரீதேவ தவ ஸபர்யாம் - த்யாகராஜ -5

கட்டளைக் கலித்துறை

13. சாதாஸ்த்ர ஜால மநங்கோ கிரன்மயி ஸாஹவிபோ
ஜேதாஸி டில்லி பதேரபி ஸம்ப்ரதி ஜேதுமஹோ ।
விதாங்க மேநம நாதர மாவித நோஷியதி ।
த்ராதார மத்ரக மாகல யாமித தாபுவிம்மே ।

பதம்

14. ஏகராஜ கம்பீரன் இதமாம் சால்வ[1]குமாரன்
போகதேவேந்திர னன்குணராம லென் மனது
வாடுமோ — அவன்லீலையை
நாடுமோ — இப்படிச் சுகந்
தேடுமோ — இன்னமவனைக்
கூடுமோ — சோடாக[2]மானே (ஏகராஜ) -1

களபமணிந்தமுலே புளகமரும்பாமலே
இளமைப் பருவந்தன்னில் தளருவ தென்னுடைய
யோகமோ — அல்லாதனு
போகமோ — எவர் சபித்த
சாபமோ — அன்னமே என்றன்
பாபமோ — பாவி தெய்வமே (ஏகராஜ) -2

சாகராஜேந்த்ர பூபன் சரஸகுண சல்லாபன்
மோகன மதனரூபன் முத்தாடவே என்னுடன்
வாரானோ — கனிவாயூறல்
தாரானோ — இந்தத் துயர்
தீரானோ — வந்தென் தாபம்
பாரானோ — பாவி தெய்வமே (ஏகராஜ) -3

---

1. சால்வம் : புகழ்;
3. சோடாக — ஜோடியாக

கலித்துறை (தெலுங்கு)

15. ஈலாகு நேநு தினமுஹ்ருத யேஸௌநி நேதலசி ।
சாலாநு தாப படவஸ மா? ஸர் வேஸௌடுநந் ।
நேலாகு ரக்ஷிம்சி ஸாஹ மஹீபுநி தோனெபுடு ।
பாலாரோ சேருது நோசோலபூமி ந்ருபாலுநிதோ ॥

தரு (ஏலபதம் தெலுங்கு)

16. நேடிவர்குநா யந்துநோ செலியாரோ - வாடு
நிரதிஸய ப்ரேமஜேஸே செலியாரோ ।
போடிகா ஆசுததியந்து செலியாரோ - ஸஹஜி
பூபாலுடு சேரேநிபுடு செலியாரோ ॥ -1

நாகன்டே வாநிகி அதிசெலியாரோ - நயமு
நாந்தரங்க மாயா செலியாரோ ।
ஆகுன்டே நேநேமி சேது செலியாரோ - வாடு
ஆதிருநேசலமு ஜேஸே செலியாரோ ॥ -2

மாய வலவேஸி செலியாரோ - தந
மாடகுலோ ஜேஸே வாநி செலியாரோ ।
நாயந்த மீரின தயகா செலியாரோ - வாநி
நாதோ கர்பராதாநேடிகி செலியாரோ ॥ -3

கட்டளைக் கலித்துறை

17. லீலாஸௌ ஸாகஸி ஸாஹந்ரு போலகு மேவைசநாத்-
சேலாஞ்ச லம்சவி தூயஜ வாச்சலி தேஹ்ருதயம் ।
டோலாயி தம்ஸகி மேநித ராமுடு ராஜமுகம்
சோலா வநீபதி மாநய போசல நாதமயே ॥

(பல்லவி)

18. இந்தவிரஹம் எந்தனுக்கு
எப்போ தொலையும் சொல்லு . . (இந்த)

(அனுபல்லவி)

சந்ததமும் எந்தனுள்ளம்
சகஜிராஜனை நினைந்து (இந்த)

(சரணம்)

சந்த்ரகாந்தமணி மேடையில் பாயும்
சுந்தரம் சிறந்துயர் மலரணை மீதில்
அந்தமான போசலகுல நாயகன்
இந்த்ர போகமாய் வந்தணையாமல் (இந்த) -2

துங்கன் ரவிகுல சேகரன் தன்னை
அங்கஜன் விவித கேளியில் நயமாய்
பொங்கமாகவே[1] கொங்கையிலணைந்து
நங்கையே அவனைநான் மருவாமல் (இந்த) -1

பரிதவிக்குதே பாவியென் மனது
சுரதலீலையின் சுகந்தனை நினைந்து
சரஸன் தஞ்சைவாழ் சகஜி நராதிபன்
வரவுகண்டு நான் மனமகிழாமல் (இந்த) -3

கட்டளைக் கலித்துறை

19. இல்லையென் னுதருள் ஏகோஜி மைந்தன்
இவருந்[2] தங்கப்
பல்லக்கி லேறி வரும்வீதி கண்டந்தப் பாவையிவர்
நல்ல வடிவென மோகங்கொண் டாளடி நாமவரைச்
சொல்லக் கணக்குமுன் டோதஞ்சை வாழ்மன்னன்
தோகையரே.

---

1. பொங்கமாகவே — பொலிவாகவே

2. சுவடியில் 'துயிலும்' என காணப்படுகிறது. மோனையொடு பொருள் சிறப்பைக் கருதி இங்கு மாற்றப்பட்டது.

கமலாவதி தோழியிடம் கூறல் :

தரு

(பல்லவி)

20. ஆசைகொண்டேன் சகாஜீந்த்ர நாவலன் மீதில்
(ஆசை)

(அனுபல்லவி)

நேசமாகி மோசம் செய்வதறியாமல் (ஆசை)

(சரணங்கள்)

1. காதலானு ரெந்தனைப்போல் ஆவாரா - இந்தக்
காசினியில் கண்டதுண்டோ ? மெல்லியே சொல்லாய்
தோதகமே செய்தாரெந்தன் மீதிலவரா - யினி
சொல்வதேது அவர் நீதி தோகையே பாராய் (ஆசை)

2. வாதுசொன்ன பெண்களுட னேதுசொல்லுவேன்-அவர்
வார்த்தையை மிகவும்நம்பி மையலாகினேன்
பேதகமே செய்வதறியாமற் போனேன் - பெண்
புத்தியிலே முற்றும் மோசம் போனேன் நான் (ஆசை)

3. எல்லாமு முந்தனுக்கோ தயவுகானேன் - நான்
என்னசெய்வே னின்னமவர் வரவுகாணேன்
மெல்லப்போய் அழைத்துக்கொண்டு வாடிமானே
- மாயக்
கள்ளனவன் மார்க்கமேதறிந் திலேனே. (ஆசை)

4. சகஜி மகிப னிங்கே வாரானோ - என்னைச்
சரஸமாய் வந்துமுன்போல் சேரானோ
நகக்குறி வைத்தென் மோஹந் தீரானோ - கூடி
நயமாய்ச் சருவிமுத்தந் தாரானோ, (ஆசை)

அறுசீர் விருத்தம்

21. ஆலிமே ஹ்ருதய தாபம் அதிதராம் ஜாநா ஸித்வம்
சோலதே ஸாதிபேந சிரமபி வஞ்சி தாயா: ।
பாலநம் மமது கர்த்தும் ப்ரபவஸி யதிகி ராத ।
பாலிகா மாந யத்வம் ப்ரஷ்டுமே வாஸ யம்மே ।

தரு

22. கமலாவதீ ஹ்ருதய காம வ்யதாம் பரிஹர்த்தும் ।
ஸௌமுகி லகி கிராதீம் சத்வர மாநேதும் யாதி ॥

1. பாஹி பாஹி முநீந்த்ர வந்தித
பாஹி ஸாஹ ந்ருபார்ச்சித ।
பாஹி விதிஹரி முக ஸௌரேடித
பாஹி மங்கலதாயக ॥ (பாஹிபாஹி)

2, துங்கபீநகுசா நந்தாங்க - நி
ஜாங்கநா லஸிதாபங்க ।
பிங்ககேசதரங்க ஶோபித
கங்கயாஸ்ரித சங்கர ॥ (பாஹிபாஹி)

3. பங்கஜாக்ஷ ம்ருகாங்ககூட
மத்தகஜத்வகலங்க்ருத ।
புங்கவத்வஜ சங்கரீ ஹ்ருத
யேஸ ஸௌந்தர கிங்கர ॥ (பாஹிபாஹி)

4. வித்தநாயக க்லுப்த பூஜன
மத்தவைரி விதாரண ।
சப்தரிஷிகவி பக்திதோஷித
சித்தஸந்நுத முக்தித ॥ (பாஹிபாஹி)

அறுசீர் விருத்தம்

23. கரதல வித்ருத பேடி கரிமுகா நுஜவ தூடீ ।
சரணந லிநாம்ரு காட்சி சேதஸா பாவ யந்தீ ।
சிரவிர ஹார்த்தாம் பாலாம் ஸாஹரா ஜேந
யோக்தும் ।
வரயுவ தீநாம் முக்யாம் வனசர வதூரு பைதி ॥

தரு

(பல்லவி)

24. வஞ்சி வந்தாள் - குற
வஞ்சி வந்தாள் (வஞ்சி)

(அனுபல்லவி)

வஞ்சி வந்தாள் நளினமலரடி
செஞ்சிலம்பொலி மின்னவே (வஞ்சி)

(சரணம்)

தஞ்சைவாழ் சகஜேந்த்ரன்புகழ்
ரஞ்சிதமாய்ப் பாடி ஆடவே (வஞ்சி)

தரு

25. தந்விஸமேதி ஸா - விபிநசர
தந்விஸமேதி ஸா (தந்வி)

மஞ்சுள மணிகசித மகுடவதீ - நடன
ரஞ்ஜித நிகிலஜநா ரஜநீகர வதநா (தந்வீ) -1

கீதஜித கோகிலா கமநஜித மராலா ।
பாதஜித கமலா பாடிதஸாஹ ஜிலீலா ॥ (தந்வி

மந்தரகிரி ப்ருதுலா மஹிதகுசயுகலா ।
சந்ததம் ஸாஹபூபால ஸரஸகுணநாதிதும் ॥
(தந்வி) -3

கட்டளைக் கலித்துறை

குறந்தி :

26. தீதவ பாஸி கமலா வதிப்ரண பாதிஹமே ।
த்யாநா திஹேது மஹம்கல யேக்ருஸ தாவபுஷி ।
ப்ராணே ஸிதுர்விர ஹாதஜ நிப்ரத தாஸியதி ।
நாநாவி தாநிச பாவிப லாந்யப லேகதயே ॥

அறுசீர் விருத்தம்

கமலாவதீ :

27. பதஜித கமலே பாவி பலந்தவ கதயா மீதி
வதஸிஹி பவது காதே ? வநபுவி சரதாம் ரீதி: ?
கித்ருஸீ ஜாதிர் வித்யா ? கிம்தவ குலஸ்ய தைவம் ?
மாருஸாம் வக்து மர்ஹம் யதிவத நிகிலம் பாலே ॥

தரு

28. வஹிதே மே ஜாதி வித்யாம்
வதந்த்யா: ஸ்ருண்வ நவத்யாம் ।
கநஜகநே ப்ராப்யது யாம்
கலயாமோ புவமபயாம் ॥ -1

அப்திமபி ஹஸிதலவை
ரயிஸோஷும் கமயாமோ ।
துக்தமிவ விஷமபி ச
தூர்ணமயி கலயாமோ ॥ -2

ஆகாசாதிந்துமபி
ஹந்தபுவி கலயாமோ ।
ஸாகாரமபிகாலம்
ஸபதிலயம் நேஷ்யாமோ ॥ -3

ம்ருதமபிநோ மந்த்ரபலை:
யுதஜீவம் கலயாமோ ।
த்ருத தரமாநேஷ்யாமோ
தூரகதாமபி ஸவிதே ॥ -4

கிஞ்ச கரே ஜகதகிலம்
கிம் தர்ஸயிஷ்யாமோ ।
வஞ்சநயா விபுதாந்நோ
வசனவஸம் நேஷ்யாமோ ॥ -5

பாகமபி ஜ்வலநம் விநா
பஸ்ய ! ஸகி கலயாமோ ।
ஸாகமதர்சநமகிலை:
ஸபதிலயம் கிம் யாமோ ॥ -6

ஸேனாதம் ஹ்ருதயேசம்
ஸம்ஸேவ்ய நிவஸாமோ ।
வனபூமிஷ்வநிஸமபி
விபிநசரைர்விஹராமோ ॥ -7

பாவநயா புவநமிதம்
பஸ்யாமோ வல்லிமயம் ।
தேவஸேநாக்ருபயா
திவிபுவிவா விசராமோ ॥ -8

அறுசீர் விருத்தம்

29. வஞ்சநா கிராதி வாக்யைஸ் தவவஸ கதந்ரு பாணும் ।
ரஞ்சணுத் காநி காநி ரதிநிபே பூஷு ஹநி ।
மஞ்சுலாந் யர்ஜி தாநி மமபுந ராத ரேண ।
குஞ்ஜர கமநே ஸர்வம் குதுகத: கதய பாலே ॥

கலித்துறை

30. அஸ்துதவ கல்யாண மாத ராத்தே கதயே ।
விஸ்தார மாபர ஞ்ஞநாம் விவிதந்ருப தத்தாநாம் ।
நிஸ்துல குணைக நிதௌநி கிலதர ஸீஸமணௌ ।
ந்யஸ்த ஹ்ருதயே ஸ்ருணுத்வம் நிகிலமயி
ஸாஹந்ருபே ॥

தரு.

31. கௌடாதீச சமர்ப்பிதஸ்ஸகி
சூடாமணிரய மாதராத் ।
பாண்ட்யதேஸ பதேரிதம் மணி
குண்டலயுக்ம ஸமர்பணம் ॥ -1

நேபாலேந்த்ர ம்ருகீத்ருஸா - மம
நூபுரயுக்ம மிஹார்பிதம் ।
மாலவராஜ ஸமர்பிதம் கில
வாலீயுகம் கர்ணபூஷணம் ॥ -2

கொங்கணதேச மஹீபுஜாஸ்மி - ஸ
கங்கணயுக்ம விபூஷிதா ।
அங்கபூப நதப்ருவா - புந
ரங்குலீயகமர்பிதம் ॥ -3

கேரளதேச சுமத்யயா - மம
ஹாரலதா ச சமர்பிதா ।
கேகயதேச ஸமார்ஜிதம் - ஸகி
கேயூரம் ததிதம் மயா ॥ -4

மைதிலதேச மஹீபுஜா - மணி
மேகலா ச ஸமர்பிதா ।
மாதுர பூபதி ரஞ்சநாத் பரி
தானயுகம் ச மயார்ஜிதம் ॥ -5

கோஸலதேச மஹீபுஜா - மம
நாஸாமௌக்திகமர்ப்பிதம் ।
கௌசாம்பீந்த்ர ஸமர்ப்பிதம் - கில
குங்குமசோல யுகம் ச மே ॥ -6

லாடதேச மஹீபுஜா - மணி
பேடிகேய மிஹார் பிதா ।
ஸாஹுபூமிதரேண மமே - தர
தீஹிதாதிக மர்பிதம் ॥ -7

கிம் ததாஸி மமாதுநா - வத
கீர்த்தயாமி தவாத்புதம் ।
ரந்துமாதரேண ஸாஹுஜி
மண்டலே ஸ ஸமாகமம் ॥ -8

அறுசீர் விருத்தம்.

32. ப்ரதிந்ருப வந்த்ய ஸாஹு பார்த்திவ வரஸ்ய தேஸே ।
கதிகதிசுரால யாவா காநி புண்யஸ் தலாநி ? ।
வததவ விதிதா ந்யாஸந் வரதனே தாநி ஸர்வாந் ।
அதிதராம் ஸ்ரோது மேத தாகுலம் மாந ஸம்மே ॥

தரு.

33. ஆகர்ணயத்வ மிதாநீம் - மயா
ஸேவித கோகர்ணாதி ஸ்தலாநீம் ॥ (ஆகர்ண)

வாராணஸிபுர காஞ்சீமத
வாரண காநந வாஞ்ச்ய புராணி ।
சாருசிதம்பர நகர ஸ்ரீ
கமலாபுர ஸேதுமுக்யாநி ॥ (ஆகர்ண) -1

மாயூர மத்யார்ஜுநாதி
வேதாரண்யம் வேதபுரஞ்ச ।

சாயாவனம் கும்பகோணம்
ஸமநாந்தகஸ்தலம் பாபவிநாஸம் ||
(ஆகர்ண) -2

ஸ்ரீரங்க காலஹஸ்த்யாதி
ஸ்ரீதபஸ்தீர்த்தபுரம் ஸப்தயோகீ |
ஃபாரகதி ப்ரத மாத்யம் - பர
மாத்ருபூதேஸ புரம் ஜகந்நாதம் ||
(ஆகர்ண) -3

தஞ்சாநகரமநிந்த்யம் - லலி
தாதுல ஸாஹமஹீபதி குப்தம் |
பஞ்சஸ்தல மாத்யம் பரி
பாவநதரம் மதுரா நகரம் ச || (ஆகர்ண) -4

அறுசீர் விருத்தம்

34. பதிபதி ஸஞ்ச ரந்தீ பாலிகே ஸாஹ ப்ருத்வி |
பதிபுஜ பரிபாலி தேஸ்மிந் பகுவிதே புண்ய தேஸை: |
கதிகதி ஸைல த்ருஷ்டா: காநநே வாபு ரேவா ? |
கதயமே ஸர்வ மேதத் காநநம் சாரு பாலே ||

சந்த விருத்தம்

[1] ... ...

தரு.

குறத்தி :

35. சந்த்ரகிரி ரதுலதர சாருநிஷு தாத்ரி-
மந்த்ரகிரி ப்ரதிதகிரி மலயகிரி ரம்ப || -1

1. மூலச் சுவடியில் எழுதப்படவில்லை.

விந்த்யகிரி ரப்தகத மைநாக சிகரீ ।
கந்தமா தநகிரி: கிரிநாய கஸ்ச ॥ -2

வ்ருத்தகிரி ரருணகிரிர் வேங்கட கிரிஸ்ச ।
ரத்னகிரி கனககிரி ரஜதகிரி யஸ்ச ॥ -3

சப்தர்ஷி ஸரஸபத விந்யாஸ தந்யா: ।
சப்தகுல கிரயோபி த்ருஷ்டா: கிமந்யை: ॥ -4

அறுசீர் விருத்தம்

கமலாவதி :

36. வனபுவி சரதாம் ஸீலம் வரஸுர வஸதீஸ் ஸைலாந் ।
கநஜக நேமே ஸர்வம் கதிதவத் யாப வத்யா: ।
தனமபி பகுதா பூஷாம் தந்விதே ததாமி கிஞ்சித் ।
மநஸிமே வித்ய மான மகிலமா கலய பாலே ॥

தரு

குறத்தி :

பல்லவி

37. ஸ்ரூயதாம் மே வசனமிதம் (ஸ்ரூயதாம்)

அனுபல்லவி

ஸாயம் பவதாஸய:
ஸபலோ பவிதா தன்வி (ஸ்ரூயதாம்)

சரணம்

ஸாஹ பூபால சந்த்ரே சகல மஹீப்ருதிந்த்ரே ।
மோஹ மாஸாத்ய பாலே முஹ்யஸி ரதி லோலே ॥
(ஸ்ரூயதாம்) -1

அந்யவதூா பணிதிம் அவஸாதபி கதாபி ।
நந்தயஸ் ஸாஹஜிராஜ: தருணி ந குருதே ஸௌ ॥
(ஸ்ரூயதாம்) -2

முக்தே கிம் கிந்தயஸி? மோஹா தேக்ஷ்யதி ஸத்யம் ।
ஸத்வரம் ஹரிணாக்ஷி ஸாஹபூபதி ரத்ய ॥
(ஸ்ரூயதாம்) -3

அறுசீர் விருத்தம்

கமலாவதி :

38. கூட்டினுள் மைய லந்தச் சுருவுமின் னுகை யாலென்
விட்டினி லிணங்கா ளிந்த விதிதனைக் குறத்தி கேளாய்
தாட்டிகன் சகஜி ராசன் தன்னையுன் குறியி னலே
கூட்டினு லுனக்கு மானே கோடிப்பொன் தருகுவேனே

அறுசீர் விருத்தம்

குறத்தி :

39. அன்னையே போற்றி கேளாய்
அங்கய விழியே போற்றி
அன்னமே போற்றி வள்ளி
அம்மையே போற்றி போற்றி
பொன்னணி மாந்தர்க் கெல்லாம்
புகழ்க்குறி நிகழ்த்தும் போது
முன்னெனக் கருள்செய் தாற்போல்
முற்றிலும் துணைசெய் வாயே.

(குறத்தியின் சகுன வசனங்கள்)

அம்மா ! அம்மா !! ஓ அம்மா !!! (முதலியன)

தரு

(பல்லவி)

40. இப்போ வரப்போரான் - அடிமானே !
இப்போ வரப்போரான்

(அநுபல்லவி)

எப்போ வரப்போரான்
ஏகராஜன் மைந்தன்
செப்பாருங் கொங்கைமேல்
சேர்ந்துவிளையாட (இப்போ)

(சரணம்)

அதிகமோகம் கொண்ட அரிவையே உன்மீதில்
பதறி வேகமுடன் பரவசமாய் உன்னை
ஜதனம் ஜதனமென்று சருவிச் சருவி மெள்ள
மதனன் கேளிசெய்ய வலியத் தேடிக் கொண்டு
(இப்போ) -1

வண்ணச் சேலை ரெண்டு வங்காரப் பதக்கம் ரெண்டு
அன்னமே பூச் செண்டும் அடவாய்க் கையில் கொண்டு
மன்னன் சகஜிராஜன் மானே உந்தன் வீட்டினில்
உன்னைக்கூட வேண்டி ஒய்யாரமாகவே (இப்போ) -2

வல்லமையால்மிக்க மன்னவரெவராலும்
வெல்லப் படாத தில்லி வேந்தன் படையை வென்ற
செல்வன் ரணவிஜயன் செந்தமிழ் வாணர்கள்
சொல்லுக் குகந்தருள் சுகுணன் சகஜி தீரன்
(இப்போ) -3

வெண்பா

41. காமஸர தீநா: கடிதவதீ கா:பூர்வம்
காமிநி ! த்வம் காந்தை: கதயமே — ஸோமமுகி
நாமகத நாத்தாஸாம் நளிநேக்ஷ ணேமமச
காமஸ்ர பாதாவ ஸீ ||

மட்டு விருத்தம்

குறத்தி :

42. தால ஸத்ருஸஸ்தநி மாம்ப்ருச்ச ஸிஹிகாந்நேந
தந்விபூர்வம்
மேலிதவதீ காம்வதேதி ஸ்ருணுதா: காந்தைர்மே
ப்ரபாவாத்
ஆலிபுலி தமயந்தி ருக்மிணீ சாந்யாஸ்ர யோஜிதாஸ்தத்
சோலபதி நாத்வமபி ஸாஹ பூபேநபவ ஸுகவதீஹ.

அறுசீர் விருத்தம்

கட்டியங்காரன் :

43. கொங்கணர் கலிங்கர் சோணர்
குடகர்கர் நாடர் சீனர்
இங்கிதச் சமயம் பார்த்தே
இணையடி தொழுது போற்றும்
மங்கையர் மதனன் சஹஜி
மன்னவ னுயர்நன் நாட்டில்
சிங்கியை நாடிக் கோலச்
சிங்கனும் தோன்றி னனே.

தரு

44. சிங்கனும் வந்தானே சின்ன வங்கார
சிங்கியைத் தேடிக் கொண்டு (சிங்கனும்)

1. மெய்யும் கரடுகட்டி விழியும் மிகஉருட்டி
செய்யுங் கருமந் தெரியாமல் செகமுழுதுந் தேடி
கையில் கோல்கொண்டு கால்கள் தடுமாறத்
தெய்வக் குறப்பெண்ணைத் தேடிக்கொண்டு
(சிங்கனும்)

2. அஞ்சுகன் மாது அரம்பை யிலும்ரூப
மிஞ்சிய மோகன மின்னுளைக்

கொஞ்சுகிளி யென மகிழ்கரும் குற
வஞ்சியைக் காணுமல் மையலுடன் (சிங்கனும்)

3. தையலர் மோஹ ஸரஸ குணைகரன்
துய்யவர் போற்றும் துரைராஜன்
வையம் புகழ் சகஜி மன்னன் குணம்துதி
செய்யும் குறத்திமேல் சிந்தையுடன் (சிங்கனும்)

பதம்

பல்லவி

45. ஸாஸமுபேதா க்வநு ஸகி
ஸா மம தயிதா (ஸாஸமுபேதா)

அனுபல்லவி

ஸா மம தயிதா ஸரஸிஜ பாதா
ஸுமுகி விநீதா ஸுந்தர கீதா
(ஸாஸமுபேதா)

சரணம்

ஸாஹமஹீப ஸமக்ஷமதி த்ரவம் கத்வா - தஸ்ய
ஸாஹஸ ஸௌர்யாதி ஸத்குணஜாலம் ஸ்துத்வா - பகு
வாஹந வஸ்த்ராபரணுநி க்ருஹீத்வா
ஸத்வரமேயாம் இத்யபிதாய
ந்ருத்தகலாயாம் உத்தமகேயா
(ஸாஸமுபேதா) -1

ராஜாதிராஜ மஹாராஜ ஸஹஜிராஜம், பர
ராஜகிரீட விராஜித நிஜாங்கிரீ ஸரோஜம் - ஸ்தோதும்
பூஜித வித்வத் கவீஸ்வர போஜண போஜ -
ரஞ்சனமேஷா வஞ்சநபாஷா
மஞ்சுளவேஷா ஸிஞ்சிதபூஷா(ஸாஸமுபேதா) -2

சித்தபவாயுத கஞ்சதலாயத நேத்ரம் - ஸகி
நித்யமுதஞ்ஜித நிஸ்துல ஸோபந பாத்ரம் - ப்ரிய
ஸப்தரிஷிகவி ஸந்நுத சாரு சரித்ரம்
வந்திதும் பாலா நந்தந ஸீலா
சந்தன மாலா ப்ருந்தவி லோலா. -3

சிங்கனின் தோழன் கூற்று :

அறுசீர் விருத்தம்

46. கதிபய திநவி யோகாத் காநந சாரின் தந்வ்யா ।
மதிரபி கதாதே கிம்வா மநஸிவா விக்ருதி: காசித் ।
அதிநிக டஸ்தாம் ஜாயா மபிது பஸ்ய ஸித்வம் ।
ததிஹதந் விம்வி லோக்ய தரலதே வதவக் தவ்யம் ॥

சருவல் சிந்து

(சிங்கன் - சிங்கியின் உரையாடல்)

47. சிங்கியைக் கண்டேனே - என் வங்கணைச்
(சிங்கியைக்)

ஒய்யா ரக்காரி நயக்காரி பேசடிசிங்கி ? போதும்
மெய்யின் பேராவல் உன்மையல் தனை மாதரசி சிங்கி-1

உந்தனைக் கூடாமல் உள்ளமு ருகுதே சிங்கி - போதும்
இந்தவகை எல்லா மென்னோடே பேசாதே சிங்கா -2

வண்டாருங் கூந்தலை வாரிமுடிப் பேனோசிங்கி - பாரில்
கண்டார் நகைக்கில் கருமம். புகழாதே சிங்கா -3

ஆசை வசமல்ல அய்யோமுத் தந்தாடி சிங்கி - இங்கே
பேசாதே போதும்நீ பெண்டாசை கொண்டது
சிங்கா -4

கையெடுத் துன்னை நான் கும்பிடு வேனோடி சிங்கி - அட
மையலறி வேன்நான் வம்புத னைவிடு சிங்கா -5

தையலே மெத்தத் தயங்குதடி மனம் சிங்கி - அட
பையலே என்னை நீ பங்கப் படுத்தாதே சிங்கா - அடி -6

எத்தனைக் கோடித்த வஞ்செய்தாய்(நீ) எந்தனைக்கூட
- போதும்
மெத்தமெத் தப்பேச்சு வித்தாரம் பேசாதே போடா -7

உல்லாச மாக வொருபேச்சுப் பேசடி சிங்கி - மெல்லச்
சோல்லது போலவேநீ சூதுபடியாதே - சிங்கா -8

வாராயோ சாஹுஜி மன்னனைப் போற்றுநீ சிங்கா
- அடி
வாரே னுந்தன்கனி வாயூரல் தாராயோ சிங்கி
- ஆகில் -6

சகஜி மகிபனை சந்திக்க வந்தேநான் சிங்கா - சொல்லு
வகவகையா யென்ன வரிசைக்குறி சொன்னே சிங்கி -10

செல்வமுங் கீர்த்தியும் சிரும்புகழும் மேன்மேல்
- இன்னம்
நல்லவ ரிசையும் நாடும் வருமென்னு சொன்னேன்
- மானே -11

இந்தக்குறி சொல்லி என்னென்ன வாங்கினை சிங்கி
- வெள்ளி
அந்தயும் பொன்னி னரலும் வாங்கினேன் சிங்கா
- ஆகில் -12

இருவருங் கூடி இணையாக வாழலாம் சிங்கி - ஆகில்
மருவாய் எனையுந்தன் மையல்தீர வந்து சிங்கா -13

எண்சீர் விருத்தம்

48. அந்தமில் சோழநா டாளும் வேந்தன்
அதிசயமாங் குடைவாழி நீதி வாழி
அந்தணர்கள் வாழி தமிழ்ப்புலவோர் வாழி
அரிவையர் கள்வாழி யவன்கீர்த்தி வாழி

செந்தமிழோர் போற்றுமே கோஜி மைந்தன்
சேனையெல்லா மிப்புவியில் சிறந்து வாழி
சந்ததமும் சப்தரிஷி கவிகொண் டாடும்
சகஜிபூ பாலன் நித்தம்வாழி தானே.

அறுசீர் விருத்தம்

49. மங்களம் விஜயி ஸாஹ பூபதே ரதுல கீர்த்தே: |
அங்கஜ ஸமாந மூர்த்தே ரகஸ-தா நிஸங்க ரோது |
சங்கரஸ் சாஸ்ய கோஸ ஸசிவராஷ்ட் ராப்த துர்க |
துங்கவா ரணப லாநாம் தோஷிதோ மங்க ளாநி ||

மங்களதரு

(பல்லவி)

50. ஜயமங்களம் சுபமங்களம் (ஜயமங்களம்)

மங்களம் விபுதகண வந்திதே மங்களம்
மங்களம் ப்ராலேய ஸைல தநயே |
மங்களம் கருணாநிதே பவது மங்களம்
மங்களம் பசுபதி ப்ராண தயிதே || (ஜயமங்களம்) -1

மண்டலக்ரு தாபிருசி குண்டலி (ராஜ)கிருத
மண்ட(ந)வ தோமஹிஷி ஜயமங்களம் |
சண்டிகந கோஜ்வலித குண்டல ப்ரதிபிம்ப
மண்டிதம ஹோா விமல கண்ட யுகவே ||
(ஜயமங்களம்) -2

ஸாரஸத லாதிசுகு மாரதநு பாஸிநவ
ஹாரலதி கேஜநநி ஜயமங்களம் |
கிரம்ருது பாஷிணி ச கோரநய னேதருண
நீரதஸ மாநகச பாரநமிதே || (ஜயமங்களம்) -3

லோலமணி கேயூர நீலமணி நிபிடருசி
ஜாலலஸி தேஸமுகி ஜயமங்களம் ।
தால ஸத்ரு ஸஸ்தநிவி ஸாலஜக நேதரல
பாவஹரி ஸூக்ஷித்ருத பால திலகே ॥
(ஜயமங்களம்) -4

ஸ்யாமளத ராதிதநு ரோமலதி கேகமல
கோமளக ரேஸுததி ஜயமங்களம் ।
சாமரக ரோத்யதபி ராமலல யத்வநி, ஸு
பாமரவ துபிரபி ராம விநுதே ॥ (ஜயமங்களம்)-5

மாநநவ ஸாகதக ஜாநநக போலபவ
தாநஸிஸி ரேஜநநி ஜயமங்களம் ।
ஸுநவிஸி காராதி மாநஸக தாவிநத
ஆநநஜ நாபீதி தாந சதுரே ॥ (ஜயமகளம்) -6

தேஜஸிதி நாதிபல மாஜஸத்ரு லேச ஹறஜி
ராஜவிநு தேதேவி ஜயமங்களம் ।
ராஜதுடு ராஜசிசு யோஜிதவ ராம்ஸிநில
ரோஜவத நேஸகல பூஜிதபதே ॥ (ஜயமங்களம்) -7

மங்களம் விமலதஸ ஞேஜ்வலிநி மங்கள்ம்
மங்களம் கமலாபு ராதிநிலயே ।
மங்களம் சித்தபவ ஜீவிதே மங்களம்
மங்களம் ஸப்தரிஷி ஸந்நுத பதே ॥ (ஜயமங்களம்) -8

மோகினி விலாஸ குறவஞ்சி நாடகம்

முற்றும்.

❖❖❖❖

அனுபந்தம் - 2.

கதைத் தொடர்புக் குறிப்புக்களும், கருத்துக்களும்.

[நூலின் தொடர்எண் வரிசையில்]

1—4. சரஸ்வதி, பிள்ளையார், வள்ளி, ஆரூர் தியாக விடங்கர் ஆகியோரைக் குறித்து வணங்கும் 'நாந்தி' ஸ்லோகங்கள்.

5. தோடய தரு. ஆரூர் தியாகவிடங்கப்பெருமான் மீது - துதி.

6. இக் குறவஞ்சியின் கதைச் சுருக்கம் :

சோழநாட்டை ஆண்டுவருகிறுன் பாட்டுடைத் தலைவனுன ஷாஜி மன்னன். இவன் ஐந்து மொழிகளிலும் நல்ல அறிஞனுகத் திகழ்கிறுன். நீதி, போர்ப்பயிற்சி, கல்வி, குணநலன், ஆட்சிமுறை ஆகியவைகளை சிறப்பாகக் கொண்டவன்.

பாட்டுடைத் தலைவியான கமலாவதி என்பவள் ஒரு அரசிளங்குமரி. உலாவரும் ஷாஜி மன்னனைக் காண் கிறுள். அவன்மீது காதல் கொள்கிறுள். காதல்கொண்ட கமலாவதியை விரகதாபம் ஆட்கொள்ள அதனுல் மிகவும் வருந்துகிறுள். இந்நிலையில் இவள்படும் துன்பத்தைக் கண்டு வருந்திய தோழி, இவளது எதிர்காலம்பற்றி அறிய விரும்பி சிறப்பாகக் குறிசொல்லும் ஆற்றல்கொண்ட குறத்தி யொருவளை அழைத்து வருகிறுள்.

வந்த குறத்தி தன்பெயரை 'சிங்கி' என்று கூறி தன்னை அறிமுகம் செய்துகொள்கிறுள். உலக அனுபவங் களை நன்குணர்ந்த குறத்தி சிங்கி நாட்டியக்கலையில் சிறந் தவள். முக்காலமும் தெரிந்துகூறும் ஆற்றல் பெற்றவள்

அக்குறவஞ்சி. அவளிடம் கமலாவதி நாடு, மலை, ஆறு, தலங்கள், இவள் குறிகூறிய நாடு, குறிகூறிப்பெற்ற பரிசுகள் ஆகியவைப்பற்றிக் கூறும்படிக் கேட்க, குறவஞ்சி சிங்கி, அவற்றை கூறுகிறாள், குறிப்பறியும் குணங்கொண்ட குறத்தி தனது குறியின்மூலமாக கமலாவதியின் காதலைப் பற்றிக்கூறி நிச்சயமாக உனது காதலன் 'ஷாஜி' உன்னைத் திருமணம் செய்துகொள்ளுவான், என்று கூறுகிறாள்.

இந்நிலையில், குறத்தி சிங்கியைப்பிரிந்த சிங்கன் பறவைகளை வேட்டையாடும்போது, தனது மனைவி சிங்கியின் நினைவுவர, அவளைத் தேடிக்கொண்டு பாட்டுடைத் தலைவனது நாட்டின் தலைநகரை அடைகிறான். அங்கு தனது மனையாள் சிங்கியைக் காண்கிறான், நீண்ட நாட்கள் இருவரும் பிரிந்திருந்தமையால் அவர்களுக்குள் நீண்ட உரையாடல் நடைபெறுகின்றது. கதையின் இறுதியில் குறவஞ்சியும், குறவனும் இணைந்து மகிழ்கின்றனர்.

7—10. தலைவி கமலாவதியும், அவளது தோழியும் தோன்றுதல்.

11. தலைவன் ஷாஜியின்மீதுகொண்ட காதலால் வருந்துகிறாள் கமலாவதி. "ஏ சந்திரனே! எனது காதலன் என் அருகிலிருந்தால் உனது வரவு எனக்கு மிக்க மகிழ்ச்சியாக இருக்கும். இன்று நீயும் வரவில்லை. எனது காதலனும் வரவில்லை. ஆகவே நீ வராமலிருப்பதே (இன்று அமாவாசை) எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

12. தலைவி காதல் நோயால் துன்பங்கொண்டு தியாகேசப் பெருமானிடம் முறையிடுவது :

இறைவா! எனது காதலன் வேறு ஒருவளிடம் கொண்ட காதலால் அவன் என்னை நாடிவரவில்லை. அவனைப் பிரிந்ததால் நான்படும் துன்பத்தை எங்ஙனம் உரைப்பேன்? உமது மனம் மகிழும் வண்ணம், தொழுது உம்மைச் சரணடைந்தேன். ஆனால் 'பிறைசூடிய' நீர்

நீதி தவறி என்னைக்காக்க மறுக்கின்றீர். இது முறையோ? [சந்திரன்செய்த பிழைக்காக தக்ஷன்கொடுத்த சாபத்தால் அவனது கலைகள் குறைந்தன. தனது நிலையை உணர்ந்த சந்திரன் இறைவனிடம் சரணாகதியடைய இறைவன் அவனுக்கு அருள்புரிந்து, தன் காலில் விழுந்தவனைத் தலையில் சூடிய பெருமானாக 'பிறைசூடியாகத். திகழ்ந்தான். அவனைக் காத்த நீ என்னைக் காவாதிருப்பது நீதியோ? நானும் உம்மைச் சரணமடைந்தவளல்லவா?]

ஸ்வாமி! உம்மை வணங்கி வழிபடுகின்றவர்களின் விருப்பத்தைப் பூர்த்திசெய்து சுகத்தைக் கொடுக்கின்றீர். எனக்கு மட்டும் கொடுக்கவில்லையே! நீர் சோமாஸ்கந்தமூர்த்தியாக தேவியுடனும், முருகனுடனும் சுகமாகத்தானே இருக்கின்றீர்? [ஆனால் நான் மட்டும் இன்னும் கன்னியாகவே இருக்கின்றேனே, எனது விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்யாமலிருக்கின்றீரே என்பது கருத்து.]

நீங்கள் எனது காதலன் சகஜி மன்னனுடன் என்னைச் சேர்த்து எங்களை இணைத்து விடுவீராகில் நான் என்றுமே உங்களுக்கு அடிமை [பரவையார் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் ஆகியோரை இணைத்து அவர்களை என்றுமே உமது அடிமையாக்கிக் கொண்டீர்கள், 'என் காதலனும் உம்மைத் தொழும் அடியவன்' என்பது கருத்து]

தியாகேசா! என்னை எனது காதலனுடன் கூட்டி வைக்க மாட்டாயா? என்று கமலாவதி முறையிடல்.

13. ஷாஜி மன்னா! உங்களது படையினர் கூரிய அம்புகளை எய்து, உனது எதிரிகளான டில்லிப்படையினரை (ஔரங்கசீப்) வென்று மக்களைக் காத்தனர். ஆனால் நான் உன்னையே நினைந்து ஏங்கும் அடியவள். உனது பிரிவால் வருந்தும் என்னை எனது பகைவனான மன்மதன் தனது படைகளால் வருத்துகிறான். நீர் என்னை காக்கவரவில்லையே! ஏன்? நீங்களே என்னைக் காவாமலிருந்தால் வேறு யார் என்னைக் காப்பாற்றுவார்கள்.

14. தலைவி கமலாவதி தன் தோழியிம் தலைவனைக் குறித்துப் பாடுவது.

15. (தெலுங்கு மொழிப் பாடல்) இறைவா! என்னை, ஷாஜி மன்னனுடன் சேர்த்து என்று தான் என்னை காக்கப்போகிறாயோ? நான் அவனை தினந்தோறும் நினைந்துவாடி தாபப்படுவது முறையோ!

16. (தோழியிடம் தலைவி கமலாவதி கூறுதல்) தோழி! என் காதலன் இன்றுவரை என்னிடத்தில் காதல் கொண்டான். ஆனால், எனக்குப் போட்டியாக வந்த எவளிடமோ உறவு கொண்டு விட்டான். என்னை விட அவளிடம் அந்தரங்கமான ஆசையுடனிருக்கிறான். இதனால் அவன் என்னிடத்தில் பாராமுகமாக இருக்கிறான். மேலும் அவள் தனது மாயவலையால் அவனை மயக்கித் தனது சொல்லுக்குக் கட்டுப் படுத்திவிட்டாள். இதனால் நான். இனி என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் மனம் நொந்து வருந்துகிறேன். என்மீது கருணைகொண்டு, நீங்கள் என்னை என் தலைவனுடன் சேர்க்கக் கூடாதா?

17, 18. தோழி! தலைவனை என்மனம் நாடுகிறது. அவனை அழைத்து வந்து எனது துன்பத்தை நீக்கு, அப்போழுது தான் நான் நிம்மதியாக வாழ்வேன்.

19. தலைவி கமலாவதியின் தோழியர் தங்களுக்குள், தலைவியின் நிலையைப் பற்றிப் பேசிக் கொள்ளுதல்.

20. தலைவி கமலாவதி, தனது தோழியிடம் தலைவனை அழைத்து வருமாறு மீண்டும் கூறுதல்.

21. தோழி! எனது காதலன் என்னை வஞ்சித்து விட்டார். அதனால் நான் படும் துன்பத்தை நன்குணர்ந்தவள் நீ ஒருவள் தான். என்னை காப்பது உன் கடமையல்லவோ! எனது எதிர்காலம் குறித்து நீ அறிய விரும்பினால், குறத்தியை அழைத்து வந்து குறிகேட்பாயாக' என்று தலைவி தோழியிடம் கூறல்.

22. தோழி குறத்தியை அழைக்கச் செல்லுதலும், குறத்தியின் ஆடை., அணிகள், குறித்தவருணனையும்

சிவபெருமானை தோத்திரம் செய்தவண்ணமாக குறவஞ்சி தோன்றுதலும்·

23, 24. கொடிய விரகத்தினால் வருந்திவாடும் தலைவியைத் தலைவன் ஷாஜி மன்னனுடன் சேர்ப்பதற்காக, கையில் கூடையுடனும். நெஞ்சில் வள்ளியையும், முருகனையும் வணங்கிக் கொண்டும் குறவஞ்சி வந்தாள்.

25. குறத்தியைப் பற்றிய வருணனை.

26. அம்மணி கமலாவதி ! நீங்கள் உங்களுடைய காதலனான ஷாஜி மன்னன் மீது கொண்ட காதலால் விரகதாபத்துடன் காணப்படுகிறீர்கள், அவரை அடையும் வழிகுறித்து நான் குறி கூறலாமா ? என்று தலைவியிடம் குறத்தி வினவுதல்,

27. குறப்பெண்ணே ! எனது எதிர்காலம் பற்றி நீ குறி கூறுவதற்கு முன், நீ யார் ? நீ எங்கு வசிக்கிறாய் ? உனது குடி, கல்வி, தெய்வம், எப்படி நீங்கள் வாழ்கிறீர்கள் ? என்பனவற்றைக் கூறுவாயாக.

28. குறவஞ்சி கமலாவதியிடம் தனது குலக் கல்வியைப் பற்றிக் கூறல் :-

எங்களது ஆற்றலால் கடலையே குடித்துவிடுவோம், பாலைப் பருகுவதைப் போல விஷத்தைக் குடிப்போம், வானில் உள்ள நிலவை நிலத்திற்குக் கொண்டு வருவோம், இறந்தவனை பிழைக்கச் செய்வோம், வெகு தொலைவிலுள்ளவரை அருகில் வரவழைப்போம், உலக மனைத்தையும் எங்களது கையிலேயே காட்டுவோம், தீயின்றி சமையலைச் செய்து முடிப்போம், கண்கள் மூடிய நிலையிலேயே உலகில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளைக் காண்போம், தேவசேனையின் நாயகனான முருகப் பெருமானை

மனதில் தியானிப்போம். காடுகளில் வாழ்வோம், இவ்வுலகை அநித்தியப் பொருளாகக் காண்போம், என்றுமே நித்தியப் பொருளான வள்ளி, தேவசேனையுடனுறையும் முருகனின் திருவருளால் இந்த மண்ணிலும், விண்ணிலும் வாழ்கிறேம் ''

29. தலைவி குறத்தியிடம் '' உனது குறி கூறும் ஆற்றலால் எந்தெந்த மன்னர்களிடம் குறி கூறி எவ்வெவ்வகை அணிகளைப் பரிசாகப் பெற்ருய்? என வினவுதல்.

30, 31. குறத்தி தலைவியிடம் — '' பெண்ணே ! நீ அனைத்து நலன்களையும் பெறுவாயாக. நான் பல நாட்டு மன்னர்களிடம் குறிகூறி பற்பல அணிகளைப் பரிசிலாகப் பெற்றுள்ளேன், அவற்றை விரிவாகக் கூறுவேன் கேட்பாயக '' என்று கூறி விரிவாகப் பாடுகிருள்.

கௌட தேசத்தில் சூடாமணி, பாண்டிய நாட்டில் வைரம்பதித்த குண்டலங்கள், நேபாளத்தில் சிலம்பு, மாளவத்தில் வாலியுகம் (காதணி), கொங்கணத்தில் கங்கணம் (காப்பு), அங்கநாட்டில் மோதிரம், கேரளத்தில் கழுத்திலணியும் கொடி, கேகய நாட்டில் கேயூரம் (வங்கி-தோள்வளை), மிதிலேயில் மணிமேகலை, மதுரை மன்னன் ஆடையும் (உள்ளாடை), கோசலத்தில் முத்து மூக்குத்தியும், கோசாம்பியில் குங்குமச் சோழி (குங்குமச் சிமிழ்). இலாட தேசத்தில் மணிகள் பதித்த பெட்டியும், சோழ நாட்டு மன்னனான ஷாஜி மன்னனே இவர்களைக் காட்டிலும் அதிகமான பொருட்களை சன்மானமாக அளித்துள்ளான். நீ விரும்பும் ஷாஜி உன்னை அடைந்தால் நீ எனக்கு என்ன பரிசு அளிக்கப் போகிருய்? கூறு என்று குறத்தி கேட்டாள்.

32. தலைவி-குறத்தி! நீ ஷாஜி மன்னனுடைய நாட்டில் எந்தெந்த ஆலயங்கள் உள்ளன? புண்ணிய ஸ்தலங்கள் யாவை? இவற்றையும் விளக்கமாகக் கூறி எனது மன வேதனையை ஆற்றுவாயாக்.

33. குறத்தி—திருவையாறு, (இதனை வாராணசியாகக் குறிப்பிடுகிறாள்) காஞ்சி திருவானைக்கா, ஸ்ரீவாஞ்சியம், சிதம்பரம், திருவாரூர், சேது, மாயூரம், திருவிடைமருதூர், வேதாரண்யம், வேதபுரம் (சீர்காழி), சாயாவனம், கும்பகோணம், திருக்கடவூர், பாபநாசம், ஸ்ரீரங்கம் காளஹஸ்தி, திருச்சிராப்பள்ளி, ஜகன்நாதம், தஞ்சாவூர். முதலிய தலங்கள் உள்ளன என்று கூறினாள்.

34. இதைக் கேட்ட தலைவி கமலாவதி மீண்டும் குறத்தியிடம் ஷாஜி மன்னன் ஆளும் புண்ணிய நாட்டிலுள்ள மலைகளையும், நீ பார்த்த வேறு மலைகளையும் கூறுவாயாக. இந்தமலைகள் காட்டிலிருக்கின்றனவா? அல்லது நாட்டிலிருக்கின்றனவா? விளக்கமாகக் கூறுவாயாக.

35. குறத்தி—சந்திரகிரி, மலயகிரி, ரத்னகிரி. அழகிய நிஷாதமலை, மந்த்ரமலை, விந்தியமலை, மைநாக மலை, கந்தமானமலை, இமயமலை, அண்ணாமலை, வேங்கட மலை, பொன்மலை, வெள்ளிமலை, முதுகுன்றம் ஆகிய மலை களைக் கண்டேனம்மா என்கிறாள்.

36. தலைவி—ஓ குறவஞ்சியே! நீகாடு, மலை, புண்ணியத் தலங்கள் ஆகியவற்றைக் கூறக் கேட்டு மிக்க மகிழ்ச்சி யடைகிறேன். இப்போது நீ எனது உள்ளத்திலுள்ள எண்ணங்களைக் கூறினால் உனக்கு தேவையான பொன்னை யும் பொருளையும் பரிசளிப்பேன் என்றாள்.

37. குறத்தி—அம்மணீ! நான் கூறுவதைக் கேள். உனது உள்ளத்தில் நீ நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் எண்ணம் உறுதியாக நிறைவேறும். நீ பல மன்னர்களால் வணங்கப் பெறும் ஷாஜி மன்னன் மீது காதல் கொண்டு வருந்துகிறாய். அவன் நிச்சயமாக உன்னை கைப்பற்றுவான்

38. கமலாவதி குறத்தியிடம் 'எனது காதலன் ஷாஜி மன்னனை என்னுடன் சேர்த்தால் உனக்குக் கோடிப்பொன் தருவேன்' என்று கூறல்.

39. குறவஞ்சி வள்ளி நாயகியை வேண்டல்.

40. குறிசொல்லுதல் மூலமாக 'ஷாஜி மன்னன் உறுதியாக உன்னைக் கைப்பற்றி அடைவான்' என்று கமலாவதியிடம் கூறுதல்.

41. 'காமன் வசப்பட்டுள்ள என்னை மன்மதனின் சரத்திலிருந்து விடுபடச் செய்வாயாக' என்று குறத்தியிடம் கமலாவதி வேண்டுதல்.

42. அம்மையே! வருந்தாதீர் அரசகுமாரிகளான தமயந்தி, ருக்மினி இவர்களைப் போன்று உறுதியாக ஷாஜி மன்னன் உன்னைத் திருமணம் செய்து கொள்வான் என்று ஆறுதல் கூறுதல்.

43, 44. குறத்தி சிங்கியைத் தேடிக் கொண்டு அவளது கணவன் சிங்கன் வருதல்.

45. கமலாவதியிடம் மன்னன் ஷாஜியின் புகழை சிங்கி பாடுதல்.

46. சிங்கியைப் பிரிந்த சிங்கன் மனம் வருந்த, சிங்கனின் தோழன் (குளுவன்) கூறுதல். நண்பா! நீ உனது துணைவியைப் பிரிந்து எத்துணை நாட்களாக வருந்துவாய்? பாட்டுடைத் தலைவனான ஷாஜி மன்னனுடைய நாட்டில் உனது மனைவி சிங்கி நிச்சயமாக இருப்பாள் என்று நினைக்கிறேன். நாம் அங்கு சென்று அவளைக் காணலாம் என்று ஆறுதல் கூறல்.

47. சிங்கனும் சிங்கியும் சந்தித்து உரையாடுதல்.

48. வாழ்த்துக் கூறுதல்.

49, 50. மங்கல வாழ்த்தும் தருவும்.

